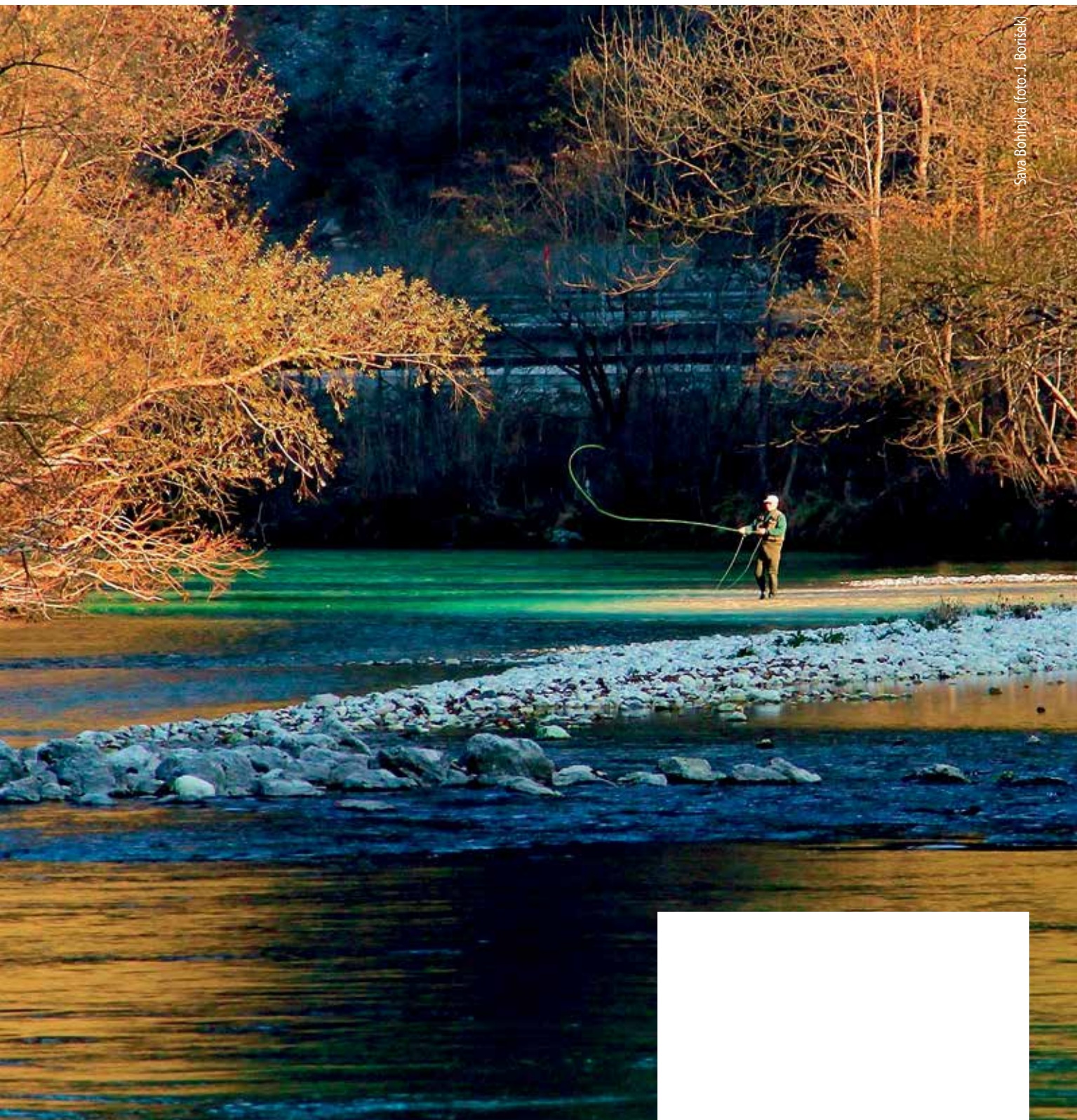

10

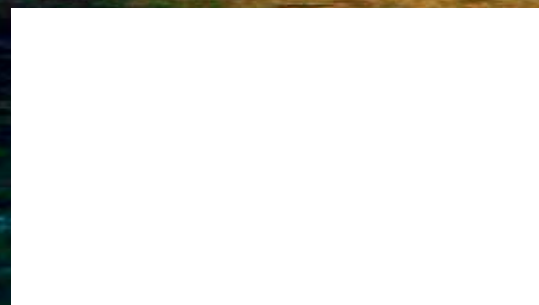
Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2022
LETNIK LXXXI
ISSN 0350-4573

Sava Bohinjka (foto: J. Boršek)

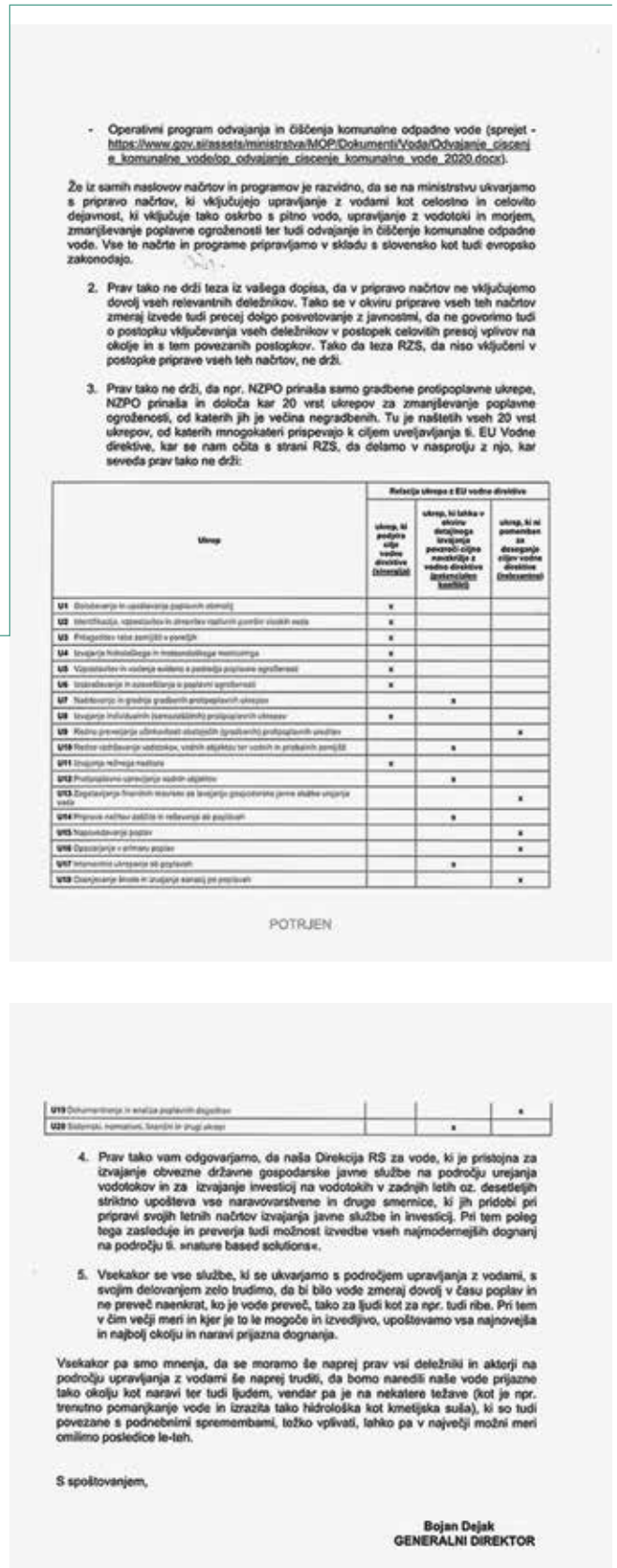
Namesto uvodnika ...

Na pismo, ki smo ga pisali predsedniku Vlade RS o neustreznosti posegov v vodotoke in je bilo objavljeno v prejšnji številki glasila, smo prejeli takojšen odziv njegovega kabineta, ki je to pisanje, kot smo pričakovali in kot je v navadi, v reševanje odstopilo pristojnemu ministrstvu. Od ministrstva, konkretnije od direktorata za vode in investicije, pa smo prejeli odgovor v stilu: »Z vašimi navedbami se ne strinjamo, ker ustrezno načrtujemo posege v vodotoke v več strateških dokumentih, vselej pri pripravi teh dokumentov sodelujemo z nevladnimi organizacijami, posegi v vodotoke se izvajajo sonaravno in prijazno za ribe, pri čemer tudi upoštevamo vse najnovejše tehnike posegov«

Najprej bi pričakovali, da bi takšen odgovor podpisal minister ali vsaj državni sekretar in ne »zgolj« uradnik na položaju. Predvsem pa bi pričakovali prijaznejši, realnejši in predvsem v boljšo prihodnost zazrti odgovor, ki bi vključeval konkretne ideje in predloge za boljše sodelovanje ter boljšo prihodnost slovenskih rek in jezer. Takšnega zagotovila in občutkov po izboljšanju žal nismo dobili niti pri razgovoru na Ministrstvu za okolje in prostor teden dni kasneje (zapis sestanka si lahko preberete na naši spletni strani). Z njihovimi odgovori načrtno nismo polemizirali, s seboj smo prinesli zgolj fotografije s posegi iznakaženih in v beton ujetih rečnih obrežij. Fotografije namreč povedo vse o neustreznem in neodgovornem upravljanju s slovenskimi vodami in v popolnosti demantirajo

njihove trditve. Zaključno: obljubo nove vlade, da bodo korektno in tvorno sodelovali z nevladnimi organizacijami, smo si predstavljali nekoliko drugače. Do dejstva, da se bo v politiki poseganja v vodotoke nekaj spremenilo, nas čaka še dolga in trnova pot.

Dr. Miroslav Žaberl, predsednik RZS

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 195.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen števil 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:

Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:
Vladimir Mikec,
Jure Ušeničnik Schifferstein, Egon Dolenc

ČASOPISNI SVET:
člani:
dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priloga za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

UVODNIK

Namesto uvodnika ...
Dr. Miroslav Žaberl 282

PRAVNI KOTIČEK

Ali lahko ribič pri ribolovu z umetno muho uporablja oziroma ima pri sebi v vodi več kot eno ribiško palico?
Doc. dr. Miroslav Žaberl, univ. dipl. iur. 284

POGLEDI

Klimatske spremembe
Jožef Smolej 285

POGOVOR

Ribolov na področju Julijskih Alp – pomemben turistični produkt regije
Borut Jerše 286

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Cerknica
Uredništvo 289

MEDNARODNA PRVENSTVA

Pristava zopet gostila mlade
Uredništvo 291

SVETOVNA PRVENSTVA

Svetovno prvenstvo mladih ribičev Radeče–Sevnica 2022
Jože Šmejc 293

DRŽAVNA PRVENSTVA

Državno prvenstvo v LRP invalidov
Jože Šmejc 297

ZGODOVINA TEKMOVANJ

Muharski zbornik RZS (3. del)
Drago Ornik 299

RIBIŠTVO

MENEK in MOL sorodnika iz rodu trsk
Danilo Torej 302

RIBOLOV

Jesenski ribolov krapa
Toni Janežič 303

REPORTAŽA

Nemčija kot osma država preko 31,6 kg
Krištof Cuderman 305
Samotni otok Bilefahi - Maldivi
Sebastjan Hajnšek 308

RIBIČI PIŠEJO

Na lipana na Norveško
Dr. Miroslav Žaberl 311

V SPOMIN

Ekrem Azapagić 312

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Mladi tekmovalci v lovu krapa v ribiški družini Ribnica
Vojko Štanfelj 313
Ribiški krožek na OŠ Ljubno ob Savinji
Franc Rebeušek 314

MLADI RIBIČ

Za primeren zaključek počitnic
Blaž Dominik 316

MUHARSKI KOTIČEK

Je opreme kdaj dovolj?
Tomaž Modic 317

RIBIČI KUHAJO

Ribji fileji ali kotleti z zelenjavo in riba po izraelsko
Borut Jerše 318

RAZVEDRILO

Ščukec Lukec in Rakec Jakec
Mitja Manček 319

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si.

Rokovnik za leto 2022:

Ribič št.:	1, 2	3	4	5	6	7, 8	9	10	11	12
Prispevke oddati do	7. 1.	4. 2.	11. 3.	8. 4.	6. 5.	3. 6.	5. 8.	9. 9.	7. 10.	4. 11.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo.

Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovano zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

ELEKTRONSKA OBLIKA GLASILA – če želite prejemanj elektronsko obliko glasila, to sporočite tajniku vaše ribiške družine in prejemanj ga boste na vaš elektronski naslov.

Uredništvo

Prikaz uporabe 2 palic

§

ALI LAHKO RIBIČ PRI RIBOLOVU Z UMETNO MUHO UPORABLJA OZIROMA IMA PRI SEBI V VODI VEČ KOT ENO RIBIŠKO PALICO?

Vprašanje se je pojavilo za primere, ko imajo nekateri ribiči muharji pri sebi v vodi eno ribiško palico, s katero lovijo, za pasom pa zataknjeno in pripravljeno še drugo ribiško palico. Ali je takšen način izvajanja ribolova prepovedan ali pa je skladen z ribolovnimi pravili?

Odgovor:

Splošno pravilo, ki izhaja iz ribiške zakonodaje, je, da zakon uvaja pravno fikcijo, da se v primeru, ko je nekdo za ribolovno vodo in ima pri sebi ribiško palico (opremo), ki ni spravljena v omotu, šteje, da izvaja ribolov. Od tega trenutka dalje bi moral ribič imeti pri sebi tudi veljavno ribolovno dovolilnico (veljavno za tisti vodotok in tisti način izvajanja ribolova s pravilno vpisanim datumom izvajanja ribolova).

Število ribiških palic, ki jih lahko ribič pri ribolovu uporablja, je načeloma določeno s Pravilnikom o ribolovnem režimu. Ta podzakonski akt, glede števila ribiških palic, razlikuje izvajanje ribolova na krapovske ali postrvje vrste rib. Medtem ko lahko ribič pri izvajanju ribolova na krapovske vrste rib istočasno za ribolov uporablja največ dve ribiški palici, pa to ni dopuščeno za izvajanje ribolova na postrvje vrste rib (postrv, lipan, sulec...). Pri takšni vrsti ribolova lahko ribič izvaja ribolov zgolj na eno ribiško palico. To je tudi logično, saj si težko predstavljamo istočasno izvajanje muharjenja na dve ribiški palici. Ker pa pravilnik govori

o prepovedi izvajanja muharskega ribolova na več kot eno ribiško palico, pa takšno pravilo seveda ne velja za nošenje dodatnega ribolovnega pribora pri ribiču, ki je v vodi. V tem primeru ribič namreč ne izvaja ribolova na dve ribiški palici, temveč zgolj na eno, medtem ko ima drugo palico zgolj pripravljeno.

Takšen način se uporablja predvsem pri muharskih tekmovalcih, kjer je včasih pomembna takojšnja zamenjava tehnike ribolova iz npr. ličinkarjenja (lov na nimfo) v lov na suho muho.

Takrat ribič nima na razpolago dovolj časa, da krene na breg ter vzame drugo ribiško palico ali da bi celo prevezal vabo iz nimfe na suho muho. Modernejši načini muharjenja (t. i. »češki ali francoski stil«) pa zaradi tanke ribiške vrvice niti ne dopuščata daljšega muharskega meta. Ker je čas, ko ribič zagleda kolobar na vodni površini in ponudi suho muho ribi, ki se je ravnokar dvignila, pomemben, se nekateri ribiči poslužijo nošenja dveh ribiških palic. To je včasih lahko za ribiča tudi moteče, saj se tako »oborožen« težko premika skozi z grmovjem poraščen vodotok.

Odgovor na zastavljeno pravno vprašanje torej sploh ni težak: ribič lahko ima tudi pri muharjenju za vodo oziroma v vodi pri sebi dve ribiški palici, ki nista spravljene v omotu, vendar lahko ribolov izvaja zgolj z eno ribiško palico in v navezi z eno umetno muho. Kaj pa šteje za umetno muho, je pa že drugo vprašanje.

Doc. dr. Miroslav Žaberl, univ. dipl. iur.

KLIMATSKE SPREMEMBE

Vedno pogosteje govorimo o podnebnih spremembah. O posledicah žal še vedno ne razmišljamo dovolj resno. Po našem razumevanju se dogajajo neke daleč ali pa bodo prišle šele v daljnji prihodnosti. Vendar je to le zmotno razmišljanje.

Že mnogo let sem aktiven ribič. Prve spremembe sem opazil v naši ribogojnici v Besnici. Po prvem potresu v Posočju je potok Besnica (ki napaja ribogojnico) poleti pogosto presušil. Bazene z ribami smo napajali z vodo iz pipe, v bazene smo namestili ventilatorje za obogatitev vode s kisikom, ki so se vklapljali vsako uro. Pa to ni bilo dovolj. V naslednji bazen smo namestili opremo za obogatitev vode s kisikom iz jeklenk. Rešitev žal ni poceni. Vendar se suše pojavljajo vedno pogosteje in trajajo vedno dalj časa. Delna rešitev je izgradnja nove ribogojnice, za katero pa po mnogo letih še vedno nimamo ustreznih dovoljenj. Pristojni organi očitno dajejo prednost ekonomskim interesom pred širšimi družbenimi koristmi. Tudi vodotoki v naših ribolovnih revirjih se počasi spreminjajo. Po podatkih inventarizacije pred talnim izpustom jezcu v Žirovnici (Mostu) je bilo v našem revirju 30 % potočnice, ostalo so bile šarenke in lipan. Po drugem izpustu jezcu v Mostah je stalež potočnic nazadoval, najbolj pa se je razširil lipan. V 80. in 90. letih ga je bilo toliko, da je »stal pokonci«. Zatem smo doživeli napade kormoranov – in lipan je skoraj izginil. Potočnica se je poleti selila – ali pa poginila. Kljub velikemu trudu ribogojne ekipe se stanje ne izboljšuje. Odločitev pristojnih na državni ravni, da se sme vlagati samo še sterilna šarenka, je strel v koleno. Kaj bo v bližnji in daljni prihodnosti? Bodo vodotoki prazni in bomo ostali tudi brez šarenke? Ko smo gradili hiše v Pešnici nad Savo, so se v Savi najpogumnejši kopali v reki le enkrat ali dvakrat letno. Zdaj se pod Voglom in pri mlinu na Okroglem kopljejo skoraj celo poletje. Zakaj? Smo danes bolj trdoživi? Ne, ni res! Pred 50 leti je imela Sava pri mlinu na Okroglem poleti manj kot 18 stopinj, letos pa je imela konec julija 20,9 stopinj (vir: ARSO). Po podatkih iz strokovne literature potočnici ustreza voda do 18 stopinj. Vemo, da z višanjem temperature vode pada delež kisika v njej – je treba še kaj dodati? Vendar so to le najbolj vidni podatki, širših posledic (še) ne poznamo. Zaradi zmanjšane pretoka je najbrž manj kisika v

vodi. Ne zavedamo se, kaj to pomeni za celo prehransko verigo od alg do rib in ostalih plenilcev. Spomladanskih visokih voda zaradi taljenja snega sploh ne poznamo več. Te so izginile v 90. letih po pojavu »zelenih zim«. Ledenika nad Češko kočo ni več, od Triglavskega ledenika pa je ostalo le nekaj kvadratnih metrov. O nekdanji debelini snežne odeje na Voglu, Zelenici in ostalih hribov lahko le še sanjamo. Mnoga zajetja s kakovostno pitno vodo so skoraj usahnila, preskrba s pitno vodo šepa. Ko sem bil še kratkohladeček, smo pitno vodo v plastenkah lahko videli le v ameriških filmih. Danes je to običajno tudi v naših krajih! Res smo bogati, da pitno vodo uporabljamo tudi za sanitarno vodo. Doklej še? Bomo našim zanamcem res zapustili onesnažen planet? Ne poznam primera gradnje, ko se ob novogradnji zgradi dvojna vodovodna napeljava: za pitno in sanitarno vodo. V tujini to (žal) poznajo. Tudi za zalivanje vrtov se v večini primerov (še) uporablja pitna voda. K sreči je pri mnogo zasebnih hišah videti vedno več vodohramov za zbiranje deževnice. Včasih je bila ob vsaki hiši večja »šterna«, takrat zaradi pitne vode. Kaj ne bi mogli te tradicije nadaljevati vsaj za sanitarno vodo? Vemo, da z zaježitvami mlinščic naraščajo tudi temperature vode na teh mestih. Vendar zaenkrat še nismo opazili škodljivih posledic. Veliko večji vpliv ima upadanje nivoja vode zaradi vse daljših sušnih obdobij. Iz zgodovinskih dokumentov razberemo, da so prvi člani - ribiči opravili ogromno delo in sanirali po vojni oropane in prazne vodotoke. Zdaj imamo relativno polne ribolovne revirje. Naša naloga in naloga naših zanamcev pa je, da takšne – kljub spremenjenim razmeram in podnebnim spremembam – zapustimo tudi naslednjim rodovom. Problem je širši. Ne gre samo za vodo in ribe v njih! Naših zanamcev ne smemo prisiliti, da bodo poznali le še pitno vodo iz plastenk! Bodo postali zelenjavni vrtovi ob družinskih hišah le še lep spomin na naše babice in dedke?

Naloga ni enostavna, je pa nujna in je naša moralna dolžnost!

Jožef Smolej

Na področju Julijskih Alp je lep ribolov tudi na Bohinjskem jezeru (foto: Jože Borišek).

RIBOLOV NA PODROČJU JULIJSKIH ALP – POMEMBEN TURISTIČNI PRODUKT REGIJE

Slovenija je nedvomno vrhunska, ne le evropska, ampak svetovna turistična destinacija. To nam priznavajo tako organizatorji potovanj kot tudi številni tuji turisti, ki k nam prihajajo iz vsega sveta. Med našimi najpomembnejšimi turističnimi produkti je tudi ribolovni turizem.

*Področje Julijskih Alp je najbolje organizirana turistična regija v Sloveniji. Tudi tu zavzema ribolovni turizem pomembno mesto, ki so ga opredelili tudi v strategiji Turistične skupnosti Julijske Alpe, katere delo koordinira **Klemen Langus**, sicer že 14 let direktor Javnega zavoda Turizem Bohinj. Mirno lahko zapišemo, da je Klemen Langus, po izobrazbi univ. dipl. zgodovinar, eden največjih poznavalcev turizma v Sloveniji in človek z več kot 20-letnimi izkušnjami dela v turizmu. Zaposlili smo ga za razgovor, v katerem nam je osvetlil pomen ribolovnega turizma, tako na področju Julijskih Alp kot v slovenskem turizmu v celoti, ter odgovoril še na številna druga zanimiva vprašanja s področja turističnih aktivnosti v regiji in Sloveniji.*

Za kakšen turizem v Sloveniji se zavzimate?

Tu ni nobenega dvoma – Slovenija je dežela, ki ima vse pogoje za najvišjo obliko butičnega turizma. Na majhni geografski površini imamo izjemne naravne lepote, odlične turistične produkte, turistične kapacitete, izjemno kulinariko in vina, prijazne ljudi in veliko znanja. Moramo pa se povezovati in sodelovati na osnovi jasne vizije, kaj v turizmu želimo doseči. Pred nami so novi izzivi. Na stara pota se ne bo več vrniti. Nove poti morajo biti zastavljene tako, da bodo zagotavljale dolgoročno vzdržnost med prebivalci in obiskovalci, z razvojem in zavedanjem lokalnega potenciala. Prizadevati si moramo za razvoj trajnostne mobilnosti in popolno usmeritvijo v trajnostni razvoj turizma, lokalnih virov, ohranjanja kakovosti okolja

in prostora za kakovostno življenje. Za dobro ljudi, panoge, Slovenije in planeta.

Ena takšnih oblik povezave je tudi Turistična skupnost Julijskih Alp, katere aktivnosti koordinirate. Kdaj in zakaj je prišlo do povezovanja? Kdo sodeluje v skupnosti?

Julijske Alpe so od leta 2003 v sklopu Unescovega programa Človek in biosfera razglašene za biosferni rezervat, kar pomeni posebno varstvo njihovih naravnih bogastev in biotske raznovrstnosti. Julijske Alpe postajajo prvovrstna povezana in letoletna alpska destinacija, kjer je turizem osrednji generator trajnostnega razvoja. Leta 2015 je bil zasnovan razvojni načrt upravljanja Biosfernega območja Julijske Alpe kot trajnostne turistične desti-

Delo Turistične skupnosti Julijske Alpe koordinira Klemen Langus, sicer že 14 let direktor Javnega zavoda Turizem Bohinj (foto: Borut Jerše).

nacije, kar vključuje razvoj trajnostne mobilnosti, pohodništva, kolesarstva, športnega ribolova in drugih rekreacijskih dejavnosti ter usmerjanje obiskovalcev s preobremenjenih in naravovarstveno ogroženih na manj problematična območja.

Skupnost Julijske Alpe združuje 12 slovenskih občin (Bohinj, Bled, Radovljica, Kranjska Gora, Gorje, Jesenice, Žirovnica, Brda, Bovec, Kobarid, Tolmin in Kanal ob Soči) ter njihove Lokalne turistične organizacije in javni zavod Triglavski narodni park (TNP).

Kateri so vaši glavni turistični produkti?

Naši glavni turistični produkti so:

- Pohodništvo po Julijskih Alpah – pohodniška pot Juliana Trail,
- kolesarjenje po Julijskih Alpah – Juliana Bike,
- zima – Juliana Ski tour,
- ribištvo,
- kulinarika – kolektivne blagovne znamke,
- prireditve.

V letu 2019 je bilo na območju skupnosti Julijske Alpe 44.353 turističnih postelj, kar v slovenskem merilu predstavlja 26-odstotni delež. Ustvarili so več kot 4 milijone nočitev, kar prav tako predstavlja 26-odstotni delež. V panogi gostinstvo in turizem so ustvarili več kot 200 milijonov evrov prihodkov in več kot 2.000 delovnih mest. Delež prenočitev tujih gostov je 83,8-odstoten, delež prenočitev domačih pa 16,2-odstoten.

Mostnica je pritok Save Bohinjke, s katero uspešno gospodari RD Bohinj. Med muharji je zelo cenjena, na njej so omejili dnevno število ribičev na 5. Na Mostnici sta konec junija uspešno muharila tudi nemška novinarja Markus Müller in Christin Breuker, ki sta nam prijazno odstopila tudi dve fotografiji z Mostnice (foto: Christin Breuker).

Radovna je med muharji posebej priljubljena zaradi dobrega staleža potočne postrvi (foto: Hany Bany).

V kolikšni meri je koronavirus prizadel turizem pri vas? Kakšna je situacija sedaj?

V začetku izbruha epidemije je tudi nas kar močno prizadel, posebno v letu 2020. Vendar so se turisti vrnili že lani, letos pa se sploh obeta zelo dobra turistična sezona. Turizem je zelo trdoživa panoga, ljudje želijo potovati, Slovenija je izredno atraktivna in varna destinacija. Tako Slovenija kot celota kot področje Julijskih Alp imata izjemne pogoje za turizem najvišjega nivoja.

Tudi ribolovni turizem zavzema pri vas pomembno mesto, ki ste ga opredelili tudi v načrtih Turistične skupnosti Julijske Alpe?

Ribolovni turizem je danes v Sloveniji dobro razvit. Je ena najvišjih oblik turistične ponudbe pri nas z visoko dodano vrednostjo. Tuji ribiči so v večini naravovarstveno osveščeni ljudje, ki spoštujejo naravo, kar je za biosferno območje Julijskih Alp kot trajnostno turistično destinacijo še posebej pomembno. Zelo pomemben je za celotno področje Julijskih Alp. Imamo čudovite reke, kot so Sava Bohinjka, Mostnica, Radovna, Sava, Sava Dolinka, Soča s pritoki, Idrijca ter dve alpski jezera, Bohinjsko in Blejsko jezero, in akumulacijsko jezero na Soči v Mostu na Soči. Pri nas je možno tako muharjenje kot tudi druge oblike ribolova na zelo različne vrste rib: od salmonidov, ciprinidov do plenilk. K nam vsako leto pride več ribičev, v večini muharjev iz vse Evrope, vse več pa tudi iz ZDA, Japonske, Južne Afrike, in drugih držav. Pri nas ostanejo več dni, v času bivanja in ribolova so pripravljene potrošiti veliko denarja, ne le za ribolovne dovolilnice, pač pa tudi za prenočišča, prehrano, pijačo, vodenje, prevoze in drugo.

V Mostnici je izredno dober stalež lipana. Na fotografiji je nemški novinar Markus Müller z lepim lipanom, ki ga je po fotografiranju vrnil v njegovo domovanje (foto: Christin Breuker).

V zadnjem času vlagate veliko naporov v promocijo ribolovnega turizma na področju Julijskih Alp. Tudi na tem področju želite povezati vse akterje, od upravljavcev voda, ribiških družin in Zavoda za ribištvo (ZZRS), do lokalnih turistih organizacij, Triglavskega narodnega parka, lokalnih skupnosti, nastanitvenih kapacitet do domačinov. Kako ste se lotili te naloge?

Ja, vaša ugotovitev je točna. Verjamemo, da na dolgi rok vodi do uspeha le trdna povezava vseh naštetih akterjev. Želimo, da se vsi zavedamo soodvisnosti vseh deležnikov, ki imajo vpliv na življenje v vodi, na vodi in ob njej, tudi lastnikov zemljišč. Z vsemi si želimo dialoga in sodelovanja. Zato se najprej povezujemo z vsemi upravljavci z vodnim življenjem na tem področju, to so ribiške družine, Zavod za ribištvo, pa tudi Ribiška zveza Slovenije. Z vsemi želimo tesno sodelovanje pri promociji skupnega produkta – ribolovnega turizma. Veseli smo, da je odziv dober. Najprej smo se tesno povezali z našo matično ribiško družino – RD Bohinj. Razvili smo zelo uspešen model sodelovanja, ki ga želimo prenesti na vse RD in ZZRS. Z RD Bohinj, ki upravlja z ribjim življenjem v

Soča je s svojo edinstveno lepoto in soško postrvjo ena najbolj prepoznavnih muharskih voda Slovenije v tujini (foto: Jože Borišek).

Bohinjskem jezeru, v zgornjem delu Save Bohinjke in s pritokom Mostnico in ima tudi svojo lastno ribogojnico za vzrejo avtohtonih ribjih vrst za poribljavanje svojih voda, zelo uspešno sodelujemo tudi na področju promocije ribolovnega turizma. Uspešno gospodarijo in se odzivajo na sodobne trende v muharjenju, ki gredo v smeri kontroliranega in po potrebi tudi omejenega števila ribičev na vodah. Lep primer je rečica Mostnica, kjer so omejili dnevno število ribičev na 5 in ima izjemen stalež lipana. Prav letos v juniju sta na njej muharila tudi nemška novinarja Markus Müller in Christin Breuker, ki sta bila nad naravo, reko in ribolovom navdušena.

Vašim aktivnostim na področju promocije ribolova se je pridružila tudi RZS?

Še posebej smo veseli, da se je letos našim promotivnim aktivnostim pridružila tudi RZS, ki je preko svoje komisije za promotivne aktivnosti, ki jo vodi predsednik RD Bohinj Marko Krajnc, v preteklih 10 letih opravila izjemno pomembno delo za promocijo ribolova v Sloveniji v tujini. Prepričani smo, da bomo v prihodnje skupaj še močnejši.

Kakšni so vaši načrti za promocijo ribolovnega turizma v prihodnje?

Letošnje leto želimo promociji ribolovnega turizma dati še poseben pečat. Želimo, da bi bilo področje Julijskih Alp še bolj prepoznavno kot izjemna destinacija za ribolovni turizem. Razmišljamo o še tesnejši povezavi med ponudniki ribolova, da bi skupaj predstavili hkrati regijo, posamezne reke in jezera, nastanitvene možnosti, kulinarično ponudbo in možnosti povezave ribolova z drugimi možnostmi preživetja prostega časa v regiji, ki jih je izjemno veliko.

V letošnjem letu načrtujemo še sodelovanje na Mednarodnem sejmu ribolova v Berlinu od 25. do 27. novembra. V prihodnjem letu bi želeli poleg Mednarodnega sejma muharjenja v Fürstenfeldbrücku od 22. do 23. aprila in Mednarodnega sejma ribolova v Berlinu v novembru sodelovati še na nekaj drugih ribiških sejmih, predvsem v Italiji in Franciji. Radi bi bili – skupaj s Slovensko turistično organizacijo, Ribiško zvezo Slovenije, ZZRS, ribiški družinami in drugimi zainteresiranimi turističnimi organizacijami – ponovno prisotni na pomembnih evropskih ribiških sejmih, kjer je udeležbo skupaj s partnerji v preteklosti že uspešno organizirala RZS, pa tudi na drugih pomembnih trgih.

V načrtu imamo tudi pripravo mednarodnega posveta o pomenu ribolovnega turizma na turistično ponudbo regije. Radi bi nadaljevali z raziskavo, ki so jo leta 2003 pripravili v RD Tolmin skupaj z angleškimi strokovnjaki in je pokazala, kako je za celotno turistično gospodarstvo Posočja pomemben prihodek od ribolovnega turizma. Raziskavo bi tudi nadgradili s sodobnimi izkušnjami.

Borut Jerše

RIBIŠKA DRUŽINA CERKNICA

Ribiška družina Cerknica je bila ustanovljena 1. julija 1956 v Cerknici. So edina slovenska ribiška organizacija, ki se spopada s težkimi nalogami vsakoletnega reševanja rib na našem največjem presihajočem Cerkniškem jezeru. Ravno s tem razlogom je bila ustanovljena – da rešuje avtohtone ribe pred vsakoletnim poginom.

Po koncu druge svetovne vojne, ko so kmetje končali z osuševalnimi posegi, je na vzhodnem predelu jezera, kjer so nepresahljivi regulirani vodotoki, z ribjim življem upravljalo takratno Gojitveno lovišče LRS (zdaj Zavod za ribištvo Slovenije). Na zahodnem predelu jezera, ki vsako leto presahne, pa je takratno Ribiško društvo Ljubljana po svojih močeh reševalo ribe iz presihajočih jam pred poginom. Za zahodno območje jezera so prihajali predlogi o nujni ureditvi, saj je v suši zahodni predel v celoti presahnil. Takratni ribiči so si prizadevali, da bi se v suši ohranilo vsaj nekaj vode, kamor bi reševali ribe in bi tako lahko omilili ogromen pogin rib ob vsakokratnem presihanju jezera (Korošec, 1996).

Osnovni podatki

NASLOV: Notranjska cesta 56, 1380 Cerknica
SPLETNO MESTO: <https://rdcerknica.si/>
ELEKTRONSKI NASLOV: info@rdcerknica.si

Preglednica 1: Članstvo v RD Cerknica na dan 22. 9. 2022

Kategorija	Število članov
Polnoletni	95
Pripravniki	12
Mladi, študenti	35

Ribolov

Avtohtone vrste rib:

- potočna postrv,
- menek,
- klen,
- linj,
- ščuka.

Alohtone vrste rib:

- rdečeperka,

Polno Cerkniško jezero

- krap,
- ostriz,
- ameriška postrv.

Revirji

► Cerkniško jezero - zahodni del

Športnoribolovni revir presihajočega Cerkniškega jezera obsega zahodni predel presihajočega jezera in je ciprinidnega značaja. Na vzhodu poteka meja po Martinjščici, izliv Martinjščice v Žerovniščico, v ravni črti do Malega oltarja in desne strani območja Vrat, ter nato po cesti do hriba Javornika. Na zahodu poteka meja ob največjih požiralnikih ob skalnem pobočju v Jamskem zalivu ter Cerkniščici, od izliva do Milavcovega jezera v Dolenji vasi. Površina revirja znaša 837 ha, ki se seveda z vodostajem zaradi polnjenja in presihanja jezera spreminja. V suši obsega revir le ribnik za Rešetom površine 9 ha ter dotok iz Žerovniščice in Stržena.

Cerkniško jezero naseljujejo ščuke, kleni, linji, menki in kapeljni. Člani ribiške družine so v 80. letih prejšnjega stoletja vlagali krape. Leta 1969 so cerkniški ribiči v potok Cerkniščico zanesli rdečeperko, ki se je kmalu močno namnožila v jezeru. V devetdesetih letih minulega stoletja se je v jezeru nezakonito pojavil in močno razširil tudi navadni ostriz, zadnja leta tudi koi krap.

V zadnjem času postaja vedno bolj popularno muharjenje tudi na ščuko, klena, rdečeperko in ostriza. Slednji dosega že kar zavidljive velikosti vse tja do 50 centimetrov. Nanj lahko naletite praktično kjerkoli v jezeru.

► Cerkniščica

Športnoribolovni revir Cerkniščica zajema potok od izvirov do Milavcovega jezera v Dolenji vasi in je salmonidnega značaja. Iz revirja so izvzeti naslednji rezervati in varstvene vode, kjer je prepovedan športni ribolov: rezervat Cerkniščica od gornjega mostu v Cerknici do zapornic v Cerknici skupaj z rokavom od zapornic do žage ter rezervati: Štrukljevskega potoka, Jazbine, Mahneščica in Mrzlek. Športnoribolovni revir Cerkniščica obsega površino 8,2 ha. Potok naseljujejo predvsem avtohtone potočne

Cerkniško jezero

Cerkniščica

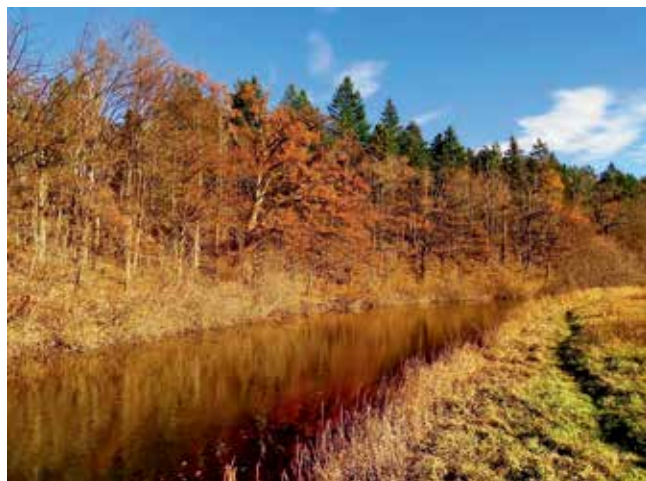
postrvi, manj je šarenk in klenov. Cerkniščico naseljujejo tudi: pisanci, kapeljni, globočki in babice. Potok je predvsem v svojem zgornjem toku neokrnjen in zelo blizu prvobitnemu stanju. V primeru, da uživate v raziskovanju neokrnjenih, težje dostopnih koticov in skritih tolmunov, v katerih še vedno najdemo potomce domorodnih potočnih postrvi, vas vabimo, da potok obiščete.

Bloško jezero

► Bloško jezero

Športnoribolovni revir Bloško jezero, s katerim upravlja Ribiška družina Cerknica, sega od izvira izpod vasi Volče do umetnega

Rak

jezu jezera. Površina umetnega jezera znaša 0,8 ha. Bloško jezero je ciprinidnega značaja, ki ga naseljujejo predvsem krapci in ščuke. Predvsem v poletnih mesecih, ko se voda v jezeru segreje, ga obiskujejo kopalci, ki dodatno osvežitev najdejo tudi v gostinski brunarici ob jezeru. V zgodnjih poletnih jutrih in toplih večerih, predvsem pa spomladi in na jesen, ga radi obiščejo ribiči, ki ob tem biseru Bloške planote najdejo svoje užitke in mir. V letu 2004 je bilo jezero sanirano – obnovljen je bil jez in odstranjen mulj ter naplavine. Jezero je poseljeno tudi s svojimi prvobitnimi prebivalci (pisanci, globočki, školjkami in potočnimi raki).

► Rak

Športnoribolovni revir Rak zajema potok Rak v Rakovem Škocjanu od izvira v Zelških jamah do izliva v požiralniku Tkalca jama. Površina potoka je 4,8 ha. Potok Rak je mešanega značaja med salmonidno in ciprinidno vodo.

Naseljujejo ga naslednje vrste rib: ščuke, kleni, linji, potočne postrvi, kapeljni globočki, pisanci in babice. V potoku so redkejša alohtone ribe, kot so lipani in rdečeperke. V Raku je predvsem ob nekoliško višjem vodostaju zelo zanimiv ribolov na klena, ki išče hrano na poplavljenih travnikih ob potoku. Drugače pa teren omogoča tudi dokaj uspešno muharjenje nanj, predvsem v poletnih in jesenskih mesecih. V oknih goste trave se skrivajo tudi lepe ščuke. V potoku je tudi nekaj malega potočnih postrvi in lipanov, ki pa jih ni dovoljeno loviti.

*Uredništvo,
povzeto po spletni strani
Foto: arhiv RD*

KOSTEVC
WWW.KOSTEVC.SI

Trgovina Kostevc
Trg zbora odposilancev 20
1330 Kočevje
Peštra izbira muharskih kompletov SIMMS:

<p>SIMMS Freestone set</p> <p>499 €</p> 	<p>SIMMS Tributary set</p> <p>319 €</p>
---	---

Delovni čas: pon - pet 9:00 - 12:00 & 14:00 - 17:00, sob 9:00 - 12:00
G | 031 611 479 W | kostevc.si E | trgovina@kostevc.si

TRGOVINA KOSTEVC | WWW.KOSTEVC.SI

Suho Cerkniško jezero

Jezero Pristava

PRISTAVA ZOPET GOSTILA MLADE

Tradicionalno druženje Alpe-Jadran in Pokal glasila Ribič, ki bo naslednje leto slavilo okroglo 30. obletnico, je, tako kot vsako leto, zadnjo soboto v avgustu potekalo na jezeru Pristava.

Vreme je bilo mladim tekmovalcem naklonjeno. Bila je sončna sobota, nežna sapica je vsake toliko zapihala čez gladino. Program tekmovanja je bil enak kot leta poprej. Zgodnje vstajanje, vožnja do dogovorjenega mesta, prijava ekip, žrebanje sektorjev in startnih mest ter okrepitev z zajtrkom, saj bo dan dolg. Tekmovanje sta z nekaj besedami slavnostno otvorila Bojan Javornik, predsednik ZRD Maribor, in Matija Panič, predstavnik združenja Alpe-Jadran. Vznemirjenje med mladimi in njihovimi spremljevalci se je stopnjevalo in komaj so čakali, da gredo na tekmovalna mesta. Med tekmovalci so bili tako izkušenejši tekmovalci kot tudi začetniki. Toda pomembno je sodelovati, ne zmagati. Štejeta pogum in trud, ki ju vložiš med samim tekmovanjem. Vzdušje je bilo prijetno, čutilo se je malo napetosti, vendar so bili obrazi otrok sproščeni, mentorji pa mirni. Tri ure so minile, kot bi mignil in že so zaslišali znak za konec tekme. Sledilo je tehtanje ulovov, ki so ga sodniki hitro opravili. Otroci so pospravili opremo, delili vtise tekmovanja in tuhtali, na katero mesto se bodo uvrstili oz. kdo bo najboljši. Na koncu so vodje tekmovanja izračunale rezultate, otroci in spremljevalci pa so se okrepčali s kosilom.

Rezultati

Ekipa Madžarske je bila tudi tokrat nepremagljiva, a tudi drugi so v svoj rezultat vložili vse svoje moči. Vsi udeleženci so prejeli simbolno darilo ter majico za trud in udeležbo, najboljši

pa še pokale in medalje. Nagrade so podelili predsednik ZRD Maribor Bojan Javornik, predstavnik Alpe-Jadran Matija Panič in urednica Nuška Božičnik.

Ekipna uvrstitev Pokal Alpe-Jadran

EKIPA	TEŽA	TOČKE	MESTO
MOHOSZ	19.020	6,0	1
RD NOVO MESTO	16.810	9,0	2
HR REPREZENTANCA	17.320	13,0	3
LINJAK VELIKI BUKOVEC	14.260	15,0	4
ZRD CELJE I	13.770	15,0	5
RD PESNICA	13.690	17,0	6
SZUNYOG	12.550	18,0	7
ZRD CELJE II	10.300	20,0	8
KOROŠKA RD	8.970	27,0	9
RD RADLJE	7.600	28,0	10
RD MARIBOR	5.390	32,5	11
ZRD PRIMORSKA I	4.570	33,5	12
ZRD PRIMORSKA II	1.170	39,0	13

Darilca in pokali

Ekipni zmagovalci

Zmagovalci Pokala glasila Ribič

Ekipno Pokal glasila Ribič

EKIPA	TEŽA	TOČKE	MESTO
RD NOVO MESTO	16.810	9,0	1
ZRD CELJE I	13.770	15,0	2
RD PESNICA	13.690	17,0	3

Pokal glasila Ribič posamezno

IME IN PRIIMEK	RD	TEŽA	TOČKE	MESTO
ŽIGA FIRBAS	PESNICA	7.490	1,0	1
URBAN MIŠICA	NOVO MESTO	6.150	1,0	2
KATJA ROMIH	ZRD CELJE II	4.490	1,0	3

Posamezno Pokal Alpe-Jadran

IME IN PRIIMEK	RD	TEŽA	TOČKE	MESTO
FABRICIO IŠTVANEK	HR REPRE- ZENTANCA	8.400	1,0	1
ŽIGA FIRBAS	RD PESNICA	7.490	1,0	2
OLIVER NAGY	MOHOSZ	5.090	1,0	3

ZRD Maribor ima pri organizaciji dogodka veliko podporo tako krovne zveze kot tudi sponzorjev in ostalih ribiških družin. Pohvalno je, da tradicija druženja mladih ostaja in da se ga mladi radi udeležijo.

Uredništvo

Skupinska fotografija za spomin

SVETOVNO PRVENSTVO MLADIH RIBIČEV RADEČE-SEVNICA 2022

Lepi in vzpodbudni dosežki naših mladih tekmovalcev: Klemen Rožič-Šoštar je v lovu rib s plovcem tretji na svetu, Julija Savšek sedma, reprezentančni ekipi U-15 in U-20 sta bili peti.

Tudi reki Savi ni uspelo ohladiti vročega poletnega ozračja, a je vseeno na svoji brežini gostila mlade športne ribiče iz 16 držav in mnoge izmed njih, z dokaj bogatim ribjim življem, prijetno razveselila.

Za vzorno organizacijsko izpeljavo letošnjega največjega mednarodnega športno ribolovnega dogodka pri nas so tudi tokrat poskrbeli organizatorji ribiških družin Radeč in Sevnice, v sodelovanju še z ostalimi RD Slovenije, ki s svojimi prizadevnimi prostovoljci vedno solidarno priskočijo na pomoč pri izpeljavi tega zahtevnega ter obsežnega projekta, podobnega, kot je letošnje svetovno prvenstvo v lovu rib s plovcem mladih ribičev, ki med drugim zahteva tudi številčno sodniško skupino ljudi.

Že teden dni pred uradnim začetkom omenjenega SP so se na skrbno urejenih tekmovališčih ob reki Savi, tako v Vrhovem kot Orehovem, zbrale že domala vse udeleženske držav, s svojimi mladimi tekmovalci in njihovimi spremljevalci v nameri maksimalne pripravljenosti za pomembno in težko pričakovano mednarodno tekmovanje.

Med omenjenim pripravljalnem obdobjem reprezentanc je bila tudi tokrat, že dva dni pred uradnim začetkom dvodnevnega tekmovanja, izvedena slavnostna predstavitev reprezentanc udeleženk ter uradna otvoritev mednarodnega tekmovanja mladih ribičev.

Po omenjenem otvoritvenem dejanju je sledil še zadnji uradni petkov trening, ki so ga reprezentančne ekipe namenile predvsem za preverjanje tehnične opreme v nameri, da bo za zeleno uspešno tekmovanje le vse pripravljeno tako, kot to mora biti.

Kot smo že uvodoma omenili, je na letošnjem SP v LRP – mladi sodelovalo 16 držav s po tremi reprezentancami, v katerih so sodelovali tekmovalci, stari do 15 let (U-15), do 20 let (U-20) in do 25 (U-25) s po štirimi nastopajočimi in

enim rezervnim tekmovalcem v vsaki starostni ekipi, z izjemo Belgije in Nemčije, ki sta sodelovali le v kategoriji U-25.

Za naše mlade reprezentante je bilo pred začetkom SP na brežini reke Save organizirano dvodnevno državno prvenstvo, kar smo predstavili v 9. številki Ribiča. Za omenjenim tekmovanjem je bila na pobudo vodje slovenskih reprezentanc Marka Zanoškarja organizirana donatorska tekma, od katere je bil skromen prihodek pridobljen od startnin sodelujočih dobrosrčnih športnih ribičev, in je bil namenjen za premagovanje stroškov tekmovanja. In nazadnje so naši mladi tekmovalci še dobili priložnost skupnega urjenja v ribolovu na že omenjenem petdnevem pripravljalnem obdobju pred samim dvodnevni finalnim nastopom na SP.

Omenjeno pomeni, da so naši tekmovalci, ki nimajo državne lige in s tem posledično premalo primerno zahtevnih tekmovanj v primerjavi z ostalimi sovrstniki sodelujočih držav ter na domači tekmovalni trasi, opravili žal le osem treningov, kar je nedvomno veliko premalo, da bi po končanem SP lahko skupaj morda celo zapeli našo Zdravljico!

Toda nekako smo med drugim pričakovali, da bi naši najstarejši mladci v kategoriji U-25, pod vodstvom priznanih slovenskih tekmovalcev Mitje Kmetca in Iztoka Štrausa, tokrat v vlogi trenerjev, s svojimi tekmovalci v posamični končni razvrstitvi dosegli katero od možnih odličij. V reprezentanci smo namreč imeli »vroča« tekmovalca, državnega prvaka (U-25) Mihaela Kukovca (RD Radgona) in izvrstnega mladega tekmovalca Roberta Kolegarja iz ekipe večkratnih zaporednih državnih prvakov RD Pesnica-Lenart. Upravičeno nas je skrbelo za mlade reprezentante, ki zastopajo Slovenijo v kategoriji U-20, saj Marku Zanoškarju, vodji slovenskih reprezentanc, ni uspelo pravočasno najti ustrezne osebe za mesto trenerja, saj nihče »tik pred zdajci« ni hotel prevzeti omenjene odgovorne vloge in naši fantje so ostali brez

Natančno in zahtevno delo vedno pazljivo spremlja predsednik FIPS-ed Claudio Mateolli v družbi svoje sodelavke.

Osvojili so 5. mesto na svetu (z leve): trener Robert Šoštar, Urban Mišič, Filip Klavže, Klemen Rožič-Šoštar, Jernej Romih in trener Jernej Pikelj.

Aljaž Hecl (U-15) je tako kot Julija »odlično odlovil« ter osvojil 9. mesto na svetu in ekipno 5. mesto na svetu je osvojila Slovenija.

Julija ni skrivala zadovoljstva po uspešnem »debiju« na SP v U-15 kategoriji.

trenerja v pripravljalnem obdobju pred samim začetkom SP. A k sreči imamo ribiči v svojih vrstah »dobre duše«, saj sta Robert Šoštar, oče reprezentanta Klemna Rožiča-Šoštar, in njegov trener Jernej Pikelj prevzela in si razdelila vlogi trenerja omenjene slovenske reprezentance, tako da naši fantje le niso bili prepuščeni sami sebi.

V naši najmlajši reprezentanci (U-15) je bilo vse tako, kot mora biti, saj je delo trenerja prevzel naš priznani tekmovallec aktualnih ekipnih prvakov s Ptuja in večkratni uspešni reprezentant Aleks Mesarič, ki si je s svojima pomočnikoma Andrejem Dornikom in Janijem Hauptmanom prizadeval, da z reprezentanco, v kateri sta poleg treh fantov sodelovali tudi dve dekleti, dosežejo čim boljše uvrstitve.

Mladi tekmovalci in njihovi trenerji so se v petkovem pripravljalnem času treningov marljivo pripravljali za odločilna finalna dneva in dokaj uspešno lovili ribe, čeravno se je bilo za uspešen ulov treba pošteno potruditi. »Prijemale so predvsem ogrice, platice, zelenike in srebrni koreslji (babuške). Lahko pa je bila tekmovalcu naklonjena sreča in je ujel tudi večjo: mreno, krpa ali soma.

Kot smo že uvodoma omenili, je tekmovanje potekalo na dveh ločenih lokacijah. Na brežini reke Save v Orehovem so tekmovali tekmovalci U-20, v Vrhovem (Radeče) pa tekmovalci kategorij U-15 in U-25.

V kategoriji U-15 je sodelovalo devet držav. Naši najmlajši

Najuspešnejši na svetu (U-20) so (z leve): drugo mesto Callum Jennings (Anglija), svetovni prvak Charlie Richard (Irska) in tretje mesto Klemen Rožič-Šoštar (Slovenija). Vsi so prejeli po 4 NT!!

Klemen Rožič-Šoštar je osvojil 3. mesto na svetu in s trenerjem Jernejem Pikljem sta dosegla zeleni cilj.

reprezentantje so nas z osvojenim petim mestom prijetno presenetili. Skupno so na dvodnevem tekmovanju v Vrhovem prejeli 39 negativnih točk (NT) in skupno težo 14102 g ujetih rib.

Za lep ekipni dosežek sta najbolj zaslužna Julija Savšek (RD Litija) in Aljoša Hecl (RD Radgona), ki sta prejela vsak po 7 NT (3+4), a je Julija zaradi višje teže ujetih rib (4755 g) na koncu dvodnevnega seštevka doseženih rezultatov zasedla odlično 7. mesto na svetu, medtem ko je Aljažu s t. 3729 g rib pripadlo 9. mesto na svetu. K uspešnemu ekipnemu nastopu je veliko pripomogel tudi Domen Dornik (RD Zagorje), ki je prejel 11 NT (4+7) s t. 3057 g. Naša nadarjena mlada tekmovalca Katja Romih (ZRD Celje) in Sergej Kolegar (RD Ptuj) sta si tokrat delila mesto v reprezentanci. Našemu najmlajšemu državnemu prvaku Sergeju je tokrat sreča povsem obrnila hrbet, saj je na prvem nastopu prejel kar 8 NT, uspešnejša bila drugi dan Katja, ki je prejela le 6 NT s težo 1513 g ujetih rib.

Naslov svetovnega prvaka je osvojil Maurizio Fagioli, ki je kar dvakrat zmagal (1+1): 2 NT s t. 8712 g, drugi je bil Filippo Florelli (1+2): 3 NT s t. 7672 g, tretji Raffaele Gerola (2+1): 3 NT s t. 7521 g. Skupno je nastopilo 42 tekmovalcev.

V omenjeni starostni skupini je osvojila naslov svetovnih ekipnih prvakov Italija (12 NT s težo 15.383 g), druga na svetu je Francija (32 NT), tretja Španija (35 NT), četrta

Klemnu in očetu Robertu so se uresničile dolgoletne sanje, trud je poplačan.

Ekipa U-25 je nastopila v sestavi (z leve): trener Mitja Kmetec, Tilen Papež, Peter Nagy, Mihael Kukovec, trener Iztok Štraus. Spredaj (z leve): Blaž Novak in Robert Kolegar.

Anglija, ki je prejela enako število (39 NT) kot Slovenija, a je ujeta (14724g) – za 622 g večjo težo rib.

Naši so premagali Madžarsko (47 NT), Srbijo (48 NT), Poljsko (53 NT) in Hrvaško, ki je prejela 55 NT.

Za »najstarejše« mlade tekmovalce U-25 je bilo to 14. organizirano SP, ki se je odvijalo tudi v Vrhovem (na obronku Radeč), na katerem je sodelovalo trinajst držav s po štirimi in enim rezervnim tekmovalcem, podobno kot v ostalih dveh starostnih kategorijah, kot to zahtevajo mednarodna pravila za mlade tekmovalce v LRP.

Naša reprezentanca je tokrat doživela »boleč« poraz na domačem terenu, saj je bila zadnja, čeravno so marljivo trenirali in se trudili zato, da dosežejo zeleni rezultat. Vse skupaj ni kaj dosti pomagalo, saj mladi tekmovalci potrebujejo večje število »kvalitetno zahtevnih« tekmovalj, brez katerih žal ne morejo pridobiti dovolj tekmovalnih izkušenj. Dan tudi ni bil naklonjen trenerjema reprezentance, saj sta naša izkušenejša Robert Kolegar in naš državni prvak (U-25) Mihael Kukovec zasedla 29. in 31. mesto na končnem zbirnem listu doseženih rezultatov.

Ostali tekmovalci so zasedli sledeča mesta: Blaž Novak 41., Peter Nagy 55. in Tilen Papež, ki je premagal tekmovalca Belgije in Španije, 60. mesto.

Naj k temu dodamo: »Fantje, glave pokonci in pogumno naprej«, saj tudi pregovor pravi, da za dežjem vedno posije sonce!

Klemen Rožič-Šoštar (U-20) – naš državni prvak – je tretji na svetu

Na 35. SP mladih ribičev Radeče – Sevnica 202 so se v kategoriji U-20 pomerili tekmovalci iz 14 držav, med katerimi je tekmovala tudi Slovenija z državnim prvakom Klemnom Rožičem-Šoštarjem iz RD Novo mesto na čelu, ki sta ga spremljala oče Robert Šoštar in trener Jernej Pikelj iz RD Radeče.

Vse tako kaže, da je sevniška tekmovalna trasa najbolj srečni kraj za slovenske reprezentante, saj je bila med drugim na omenjenem tekmovališču osvojena prva zlata sektorska kolajna za Slovenijo, ki jo je leta 2015 osvojil Aleks Mesarič – naš ribiški Mes, mladi reprezentant v LRP iz RD Ptuj.

Glede na začetne težave reprezentance je našim tekmovalcem uspel pravi športni čudež, saj sta trenerja, Robert Šoštar in »najuspešnejši trener« omenjenega SP Jernej Pikelj, skupaj s svojim varovancem Klemnom izpisala nepozabno uspešno zgodbo z doseženim 3. mestom na svetu v lovu rib s plovcem. S tem dosežkom sta razveselila vse na tekmovalju.

V posamezni razvrstitvi je naslov svetovnega prvaka osvojil Charlje Richard (Irska), ki je prejel (3+1) 4 NT s t. 8512 g, drugi je Callum Jenings (Anglija) 4 NT (2+2) s t. 7791 g in tretji na svetu je naš Klemen Rožič-Šoštar, ki je tudi prejel (1+3) 4 NT s t. 6445 g ujetih rib, četrto uvrščeni Szabolcs Smanuji (Madžarska) pa je prejel že 6 NT (1+5); naš Žan Bastl je zasedel 24. mesto (14 NT), Jernej Romih 27., Filip Klavže je nastopil drugi tekmovalni dan in zasedel 50. mesto ter prejel 6 NT, Urban Mišica je prvi dan prejel 12 NT in zasedel 57. mesto med 67 nastopajočimi tekmovalci.

S temi zelo solidnimi rezultati je Slovenija osvojila 5. mesto na svetu, kar je zelo lep ekipni dosežek. Skupno so naši tekmovalci prejeli 51 NT in ujeli 16481 g rib, ki so po končanem tehtanju zopet zaplavale v reko Savo.

V omenjenem ekipnem tekmovalju so zmagali Madžari (32 NT s t. 22637 g), druga je Anglija 41 NT, tretja Nizozemska 43 NT itd.

Ob zaključni svečani razglasitvi rezultatov ter podelitvi pokalov in kolajn sta zbrane s prijaznimi in zahvalnimi besedami nagovorila organizatorja tekmovalja – Sandi Kosmač (RD Sevnica) in Brane Zelič (RD Radeče), medtem ko smo bili deležni prijetnih zvokov melodij izvajalcev dua Roka in Anje, ki sta še dodatno popestrila prijetno vzdušje v radeški športni dvorani.

Sledil je še pohvalno-zahvalni govor predsednika svetovne športnotekmovalne ribolovne organizacije FIPS–ed Claudia Mateollija, ki je v družbi omenjenih predsednikov RD ter predsednika Ribiške Zveze Slovenije dr. Miroslava Žaberla podeljeval kolajne in pokale najuspešnejšim tekmovalkam in tekmovalcem.

In kaj so nam naša najuspešnejša tekmovalca in njihuni trenerji povedali?

Klemen nam je zadovoljno zaupal: »Po objavi uradnih rezultatov, da sem tretji na svetu, sem občutil neizmerno zadovoljstvo, saj sem bil po zmagi prvega dne tekmovalja naslednji finalni dan tretji, kar pa je lahko premalo, da stopiš na oder najuspešnejših tekmovalcev. Vesel sem, saj sem bil na mojem prvem SP na Madžarskem lansko leto le petnajsti. Takrat sem si zadal cilj, da moram na naslednjem SP, če se uvrstim v reprezentanco, uvrstitve izboljšati, kar pa ni tako preprosto doseči tudi zato, ker sem prestopil iz kategorije U-15 v U-20, to pomeni med malo bolj izkušene tekmovalce. Zelo sem hvaležen mojemu trenerju Jerneju Piklju za pravilne usmeritve pri odločanju izvajanja uspešnega ribolova in mojemu očetu, ki se je teden dni žrtvoval za našo ekipo

Naši mladi ribiči se predstavijo

in nam pomagal. Zahvalil bi se rad celotni družini Pikelj za vso podporo, pa tudi mojim staršem in bratu. Hvala vsem mojim donatorjem in prijateljem, ki so mi veliko pomagali za dosego mojega uspešnega nastopa.«

Trener Robert Šoštar je dejal: »Neuspešni dogovori vodje reprezentance Slovenije glede imenovanja trenerja reprezentance U-20, v kateri nastopa tudi moj sin, so se me močno dotaknili. Z Jernejem Pikljem, trenerjem mojega sina Klemna, sva se dogovorila, da si trenersko delo vodenja reprezentance podeliva ter s tem preprečiva, da bi prizadevni fantje ostali sami. Tako sem prevzel odgovorno vlogo, ki sem jo opravljal prvič, in sem zelo vesel, da smo osvojili ekipno peto mesto na svetu, prav tako sem vesel seveda tudi izjemnega sinovega uspeha. Moram poudariti, da si fantje zaslužijo pohvale za dosežen rezultat ter za izjemno nesebično medsebojno zaupanje in pomoč, saj so večino treningov opravili kar sami, brez strokovnega vodenja. Zahvalil bi se rad prijatelju Jerneju Piklju za uspešno trenersko vodenje mojega sina, saj smo uspeli doseči ravno tisto, kar smo si želeli.«

Jernej Pikelj, »naš najuspešnejši« trener SP Radeče-Sevnica 2022, je povedal sledeče: »Zelo sem vesel tako Klemenovega kot tudi ekipnega dosežka naših fantov, ki niso imeli svojega trenerja vse do samega začetka SP, ko sva se s prijateljem Robertom odločila, da prevzameva trenersko delo,

da tekmovalci le ne bodo prepuščeni samim sebi. Klemnu je s svojo nekajletno prizadevnostjo in marljivo vztrajnostjo uspelo doseči 3. mesto, ki bi bilo lahko z malo več športne sreče pri žrebu nagrajeno tudi z naslovom svetovnega prvaka. Prav to si je nedvomno zelo želel in zaslužil in kar smo si želeli pred začetkom SP, da osvoji eno od medalj in razveseli slovenske navijače. Klemen je lahko ponosen na izjemen športnoribolovni tekmovalni dosežek, Slovenci smo lahko ponosni na naše tekmovalce. Klemen in vsi njegovi sotekmovanci si zaslužijo iskrene čestitke v želji, da so deležni večje pozornosti, da ne bosta samo dve tekmi DP določili reprezentance Slovenije v LRP.«

Izjemno lepega doseženega 7. mesta na svetu se je razveselila Julija: »Zelo rada imam ta šport, rada lovim ribe. Zanj sta me navdušila moj oče Ciril in moj prvi trener Jože Flus, ko mi je bilo trinajst let. Letošnji dosežen uspeh na SP se mi je za vedno zapisal v spomin. Letos mi je ves čas stal ob strani trener Jani Hauptman, ki sem mu zelo hvaležna za vso predano znanje.«

Njen trener Jani Hauptman ni skrival zadovoljstva: »Kot pomočnik trenerja sem zelo ponosen tako na ekipni dosežek petega mesta na svetu v U-15 kategoriji kot tudi na dosežek moje varovanke Julije Savšek, ki je dosegla 7. mesto na svetu v posamezni razvrstitvi. Hvala trenerju Aleksu Mesariču za zaupanje in vrhunsko vodenje naše reprezentance.«

Aleks Mesarič, glavni trener tekmovalcev U-15, je dejal: »Z velikim zadovoljstvom čestitam fantom in dekletom za osvojeno peto mesto na svetu, to je za naše razmere super rezultat. Res je, da je bil cilj osvojiti medaljo, za kar pa je zmanjkalo malo športne sreče in sreče z vremenom za naš način ribolova, ki smo si ga izbrali. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil Janiju Hauptmanu in Andreju Dorniku, brez katerih bi bilo nemogoče doseči tako dober rezultat. Prav tako bi se rad zahvalil RD Radeče in Ribiškemu društvu Juršinci, ki sta naši reprezentanci Slovenije omogočila donatorske tekme v nameri podpore.«

Mitja Kmetec in Iztok Štraus, trenerja naših tekmovalcev - reprezentantov U-25, ki sta si delo trenerja porazdelila, sta bila skupaj z našimi reprezentanti zelo razočarana že po prvem dnevu tekmovalja, saj so se naši fantje med 13 sodelujočimi reprezentancami uvrstili na 11. mesto s skupno prejetim 42 NT kot Hrvaška (12. mesto) in zadnje uvrščena (13. mesto) Belgija. To je bila slaba napoved pred tekmovaljem zadnjega finalnega dne, ki je našim tekmovalcem še dodatno zagrenila počutje. Občutki nemoči so se v zaključnem finalnem dnevu pričakovano uresničili, saj sta tako Belgija kot Hrvaška prehiteli Slovenijo, ki je bila s prejetimi 81 negativnimi točkami zadnja.

Tako Mitja, ki nas je tudi kot trener mlade reprezentance pred nekaj leti prijetno presenetil na podobnem SP, kot tudi naš izjemno uspešni tekmovalci Iztok Štraus (predsednik RD Ruše Maribor) sta pojasnila vzrok poraza in med ostalim poudarila: »Mladi nimajo dovolj medsebojnih tekmovalj in potrebujejo ligaško DP, da bi lahko spoznali zahtevne trase z globino vode, kot je npr. v Radečah, Sevnici, Brestanici-Krško ali Brežicah, kjer so organizirana mednarodna tekmovalja,« je menil Mitja, ki ga je dopolnil Iztok z besedami: »Tekmovalci niso krivi, če ne znajo pravilno izmeriti globine v tekoči globoki rečni strugi, saj so »regijsko« omejeni na lov rib v plitvih ribnikih ali le malo globljih jezerih. Mladi morajo spoznati vodo, na katerih se organizirajo pomembna mednarodna tekmovalja. Slednje pa se lahko le doseže z najmanj šestimi tekmami na vsakoletnem DP na različnih tekmovališčih naše Slovenije, ne pa z dvema tekmama vikend paketa le enkrat v letu.«

Besedilo in fotografije: Jože Šmejč

TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO
Sport
DANILO

Danilo Bižal s.p., Smedniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

DRŽAVNO PRVENSTVO V LRP INVALIDOV

Ob Škalskem jezeru, ki dopolnjuje velenjski športni park, je stičišče množičnih športno rekreativnih kot tudi znanih, pomembnih športnotekmovalnih dejavnosti na najvišjem državnem nivoju. Tudi tokrat, podobno kot v lanskem letu, so se ob ribiški koči zbrali športni ribiči invalidi na 31. državnem prvenstvu v lovu rib s plovcem, da se pomerijo, kdo je najboljši v deželi tej!

Za pomembno utečeno športnotekmovalno dejavnost so, tako kot znajo, poskrbeli organizatorji Ribiške družine Velenje, na čelu katere je predsednik Jože Šumah, v sodelovanju z Invalidskim športnim društvom Slovenije, ki je odgovorni nosilec pomembnih športnotekmovalnih dejavnosti invalidnih oseb.

Predsednikova zanesljiva organizacijska športna sodelavca velenjskih ribičev – Zdenko Mikac – »Miki« v vlogi vodje omenjenega DP v LRP invalidov za leto 2022 in Pavel – »Pavli« Sešel, predsednik tekmovalne komisije RD Velenje – sta predhodno poskrbela, da je DP nemoteno potekalo, tako kot to določa pravilnik o tekmovalstvu v lovu rib za invalide, za kar si zaslužita javno pohvalo.

Na brežini jezera, v katerem domujejo domala vse vrste rib, razen občutljivih salmonidnih, v ribiču vedno prebudijo radovedno strast ribolova predvsem veliki krap, ploščiči, lepi amurji, ki lahko tekmovalca maksimalno osrečijo.

Tudi letos se je na omenjenem DP skupaj zbralo 40 tekmovalcev in 2 tekmovalki, ki sta še dodatno obogatili številčno družino tekmovalcev, razdeljenih v tri invalidne skupine. V

Tekmovalje s svojo prisotnostjo športno obogatijo in popestrijo tudi naše invalidinje.

prvi so bili zastopani sedeči invalidi – paraplegiki, v drugi so tekmovalce ženske – stoječe invalidne osebe, in v tretji, najštevilnejši, skupini so tekmovali stoječi invalidi.

V prvi skupini je tekmovalo deset tekmovalcev, z žrebom porazdeljenih v treh (A,B in C) sektorjih, v drugi skupini sta tekmovali dve tekmovalki in v tretji skupini je nastopilo trideset tekmovalcev z žrebom porazdeljenih, podobno kot pri paraplegikih, na tekmovalni trasi v neposredni bližini že omenjene ribiške kočice RD Velenje.

Po pazljivi namestitvi tekmovalcev na izžrebana lovna mesta, po prvem sodniškem zvočnem signalu, ki pomeni začetek krmljenja rib, je še sledil signal za začetek tekmovalstva in – začelo se je zares!

Ribolov na Škalskem jezeru od tekmovalca vedno zahteva maksimalno tehnično znanje in iznajdljivost, pri kateri mnogokrat pride do izraza tudi športna sreča. Slednjo med drugim določajo tudi trofejni somi, ki tekmovalcem preženejo že privabljene ribe in zna se zgoditi, da je ulov minimalen ali zelo slab.

To se je letos pripetilo tekmovalcem – paraplegikom, ki so zelo dolgo čakali na

Tekmovalna trasa ob Škalskem jezeru vedno razvedri naše paraplegike, ki so v družbi zvestih spremljevalcev.

Zadovoljstva pri tekmovalcih in njihovih spremljevalcih nikoli ne manjka.

Brez marljivih organizatorjev tekmovanja ni mogoče realizirati.

želeni ribji prijem in na koncu le dočakali kakšen prijem male ribice, kar je razvidno iz doseženih rezultatov ulova rib v njihovem lovnem prostoru. A k sreči le ni vedno tako, saj bodo lahko že naslednje leto tekmovalci bogato nagrajeni s pravim ulovom rib in trud bo poplačan.

Doseženi so bili sledeči končni rezultati letošnjega DP v LRP – invalidi:

Sedeči invalidi – moški:

sektor A: 1. mesto Venčeslav Bezjak – društvo paraplegikov Pomurje in Prlekija, z ujetu težo 179 g rib; 2. je bil Franc Simonič – dr. inv. Podravje s težo 157 g; 3. je bil Rudi Centrih dr. inv. Jugozahodne Štajerske, z le 10 g ujetih rib.

Sektor B: 1. mesto Boštjan Ceglar – dr. inv. Ljubljanske pokrajine s težo 680 g; 2. je bil Miran Jernejšek – dr. inv. Podravje s težo 90 g; 3. je bil Franc Borovnjak - dr. inv. Prekmurja in Prlekije s težo 2 g ribice.

Sektor C: 1. mesto Leon Jurkovič – dr. inv. Prekmurje in Prlekije s težo 438 g; 2. je bil Gašper Peček – dr. inv. Dolenjske, Bele Krajine in Posavja s težo 309 g; 3. je bil Zdenko Lilek – dr. inv. Podravja s težo 220 g ujetih rib.

Stoječe tekmovalke invalidke: tekmovali sta Tereza Potisk, ki je zmagala s težo 1.615 g, druga je bila Marjeta Lorbek, ki je ujela 240 g rib.

Željko Mavrič, »absolutni zmagovalec« DP v LRP – invalidi 2022, z uspešnim ulovom čudovitega krapa, ki mu je izdatno pripomogel pri osvojitvi naslova državnega prvaka!

Stoječi invalidi – moški:

Sektor A: 1. mesto Vinko Dobnik – dr. inv. Muta s težo 8.005 g; 2. je bil Božidar Habjanič – medobčinsko dr. inv. Gornja Radgona s težo 1.952 g; 3. je bil Štefan Prajšenperger dr. inv. Ajdovščina – Vipava s težo 1.640 g rib.

Sektor B: 1. mesto Pavli Sešel – MDI-Saleška dolina s težo 12.062 g; 2. je bil Stanislav Korbar – Zveza društev vojnih invalidov Slovenije s težo 8.237 g; 3. je bil Božo Pogorevc – dr. inv. Slovenj Gradec s težo 5.163 g rib.

Sektor C: 1. mesto Željko Mavrič – Medobčinsko dr. inv. Gornja Radgona s težo 22.395 g; 2. je bil Bruno Zorko dr. inv. Koper s težo 5.938 g; 3. je bil Janez Pogačar – dr. inv. Ljubljana Vič – Rudnik s težo 2.295 g ujetih rib itd.

In na koncu pogledjmo še skupne posamezne razvrstitve najuspešnejših tekmovalcev omenjenega DP, in sicer po teži ujetih rib. Absolutni prvak z največjo težo 22.395 g ujetih rib je Željko Mavrič. Drugo mesto je osvojil Pavli Sešel s težo 12.062 g in tretje Vinko Dobnik s težo 8.005 g ujetih rib. Čestitamo!

Besedilo in fotografije: Jože Šmejc

MUHARSKI ZBORNIK RZS (3. del)

2015

Polni pričakovanj nadaljevali prvenstvo. Muharska tekmovalna podkomisija je, tokrat v novi sestavi s predsednikom Bižalom, Osolinom in Zlodejem, komisar še vedno Ornik, na podlagi izkušenj iz lanske sezone posodobila pravila, med drugimi tudi lovno mero 20 cm, ki pa ni obveza za izvajalke. Podkomisija je za tekmovalno sezono razpisala 6 tekem, za izvedbo tekem pa so se prijavile RD Novo Mesto z reko Krko v Šmihelu, RD Bistrica Domžale na reki Kamniški Bistrici v Kamniku, RD Medvode na reki Sori v Medvodah, Koroška RD na reki Meži v Dravogradu, RD Celje na reki Hudinji v Vojniku in RD Mozirje na reki Savinji v Mozirju, za tekmovalje pa se je prijavilo 10 ekip oziroma 48 posameznikov iz 13 ribiških družin. Pri mladih so razpisani trije termini (Ljubno, Koroška in Bistrica Domžale) ter pri veteranih štirje (Bistrica Domžale, Tržič, Mozirje in Kranj).

Tekma v Vojniku je bila na Hudinji, reki, ki je bila popolna neznanca, lansko sezono pa je tekma na Hudinji odpadla. Tudi tokrat zapleti, malo povišan vodostaj, motna voda, vendar se je podkomisija odločila, da se tekma izvede, saj so se pogoji izboljševali.

Državni prvaki so drugič zaporedoma postali tekmovalci Bleda, za katere so tekmovali Dejan Ambrožič, Jure Osolin, Matjaž Tirovič in Matej Zlodej, drugi Mozirje in tretji Medvode. Posamezni zmagovalci državne lige pa Matej Zlodej z Bleda, 2. mesto zasede Jure Osolin prav tako z Bleda ter 3. mesto Janez Cerkovnik iz Bohinja.

Tudi pri veteranih smo napravili korak naprej, sprejeli smo pravila tekmovalje za kategorijo veteranov, starostna meja se je uskladila po pravilih *FIPS mouche* in tekmovalci so se morali registrirati. Posledica – registriralo se je samo 14 tekmovalcev. Tako so si prva tri mesta razdelili Čekič Fadil kot državni prvak, drugi Bižal Danilo ter tretji Ančik Bojan. Naša reprezentanca, ki jo je v tem času prevzel Aljoša Crkvenjaš, se je v BIH udeležila svetovnega prvenstva, in tokrat so bili po dolgem času uspešni. Med 27. državami je osvojila odlično 5. mesto, med 138 posamezniki pa 16. mesto selektor in tekmovalci Aljoša Crkvenjaš, 23. mesto Armin Vodopivec, 35. Dejan Ambrožič, 44. Jure Osolin in 61. Matej Zlodej. Že drugo leto zapored pa se je naš mladinec udeležil svetovnega prvenstva, tokrat v daljni Ameriki. Državni mladinski prvak Rok Svetec ter njegov mentor in trener Stanko Prednik. Tudi tokrat sta bolj nabirala izkušnje. Na 6. pokal A – J v Mostar pa tokrat ekipe Mozirja, Bohinja in Maribora. Od Slovencev ekipno najboljši Mozirje na tretjem mestu, Bohinj peti in Maribor na 14. mestu, naš najboljši posameznik pa Mozirjan Josip Lastrič na 5.,

Franc Jensterle iz Bohinja na 7. in Janko Čeperlin na 11. mestu. Sodelovalo je 17 ekip oziroma 51 posameznikov.

2016

Za nadaljevanje prvenstva tekmovalna podkomisija posodablja in spreminja pravila, s tem se vse bolj približuje mednarodnim pravilom *Fips – mouche*. Novost je tekma na ribniku (jezeru) v mirni vodi in lovi se iz obale. Podkomisija je razpisala osem tekem za člane RD Ljubno-ribnik, Bohinj, Novo Mesto, Kranj-Kokra, Bistrica Domžale, Medvode, Jesenice in Mozirje. Za mlade je razpis za tri termine po dve tekmi (RD Ljubno, Mozirje in Bistrica Domžale) ter veterani štiri tekme (Mozirje, Bistrica Domžale, Maribor in Kranj). Pri članih je registriranih 11 ekip (47 posameznikov), pri mladih 19 in pri veteranih 23 tekmovalcev. Zopet nam je nagajala narava, tako da smo pri članih izvedli samo šest tekem. Naslov državnega prvaka pa tretjič zapored dobi ekipa Bleda (Rok Šparovec, Jure Osolin, Dejan Ambrožič in Matjaž Tirovič), na drugem mestu Mozirje in na tretjem Medvode. Tudi med posamezniki državni prvak Rok Šparovec iz Bleda, drugi Urban Žurbi iz Bohinja in tretji Dejan Ambrožič – Bled. Pri mladincih si je naslov državnega prvaka priboril Tilen Zamernik iz Ljubna, drugi Rok Svetec iz Koroške in tretji prav tako Korošec Matej Čebul. Pri veteranih pa državni prvak Edo Januš in drugi Danilo Bižal, oba iz Medvod, ter tretji Viktor Mlakar iz Celja. Članska državna reprezentanca je to tekmovalno leto pavzirala (ZDA prevelik finančni zalogaj), so pa zopet na svetovno prvenstvo v Španijo odšli mladi, sicer samo dva, vendar perspektivna. Rok Svetec in Luka Pesjak s trenerjem in mentorjem Stankom Prednikom. Ker sta tekmovala kot posameznika, ni ekipnega rezultata, je pa Luka zasedel 29. mesto, Rok pa 44. mesto. Za zelo zahtevne pogoje kar soliden rezultat. Na mednarodnem tekmovalju A – J, tokrat zopet v Črni gori, na reki Tari v Kolašinu so sodelovali tako ekipa državnih prvakov RD Bled in Novo mesto ter s posebnim povabilom ekipa RZS, ki so jo zastopali Miro Žaberl, Danilo Bižal in Drago Ornik. Vse svoje znanje in premoč so pokazali Blejci ter z veliko prednostjo premagali tekmece. Ekipa RZS in Novo mesto pa sta bili v tako močni konkurenci bolj v ozadju. Tudi med posamezniki je zmagal Rok Šparovec in tretji Matjaž Tirovič, med njima na drugem mestu pa Siniša Bovan iz BiH.

2017

Podkomisija v isti zasedbi uspešno nadaljuje z delom. V tej tekmovalni sezoni pa tudi nekaj novosti. Nova je izvajalka RD Bled in Sava Bohinjka, ter Savinja v upravljanju RD Šempeter. Za člane se je

Ekipa RD Bled je na Donavsko-Jadranskem pokalu zasedla 1. mesto

Ekipa RD Mozirje je na Donavsko-Jadranskem pokalu leta 2015 zasedla 3. mesto

Slovenska reprezentanca na SP LRM pri nas leta 2017

razpisalo osem tekem (RD Ljubno-ribnik, Novo Mesto, Šempeter, Bistrica Domžale, Medvode, Bled, Jesenice in Mozirje), za mlade pet tekem (Mozirje, Šempeter, Koroška, Bistrica Domžale in Ljubno-ribnik). Veterani pa štiri tekme (Mozirje, Bistrica Domžale, Maribor in Kranj). Članov se je registriralo 46 posameznikov ali 11 ekip, mladih je bilo 16 in veteranov 23. Tudi to sezono je vreme krojilo program tekem a program je bi v celoti realiziran. Na koncu pa nič novega, Bled nepremagljiv, ekipa enaka kot preteklo sezono, druga je ekipa Jesenic 2 ter tretji tekmovalci Medvod. Med posamezniki pa državni prvak Jeseničan Lorenzo Čekič, na drugem in tretjem mestu pa Blejca Rok Šparovec in Jure Osolin. Pri mladih državni prvak Luka Pesjak iz Ljubna, drugi Lovro Mencinger iz Bleda ter Žiga Fijavž, član Ljubna. Veteranski naslov državnega prvaka pa je romal tudi enemu najstarejših tekmovalcev Radetu Milenkoviču iz Novega Mesta, drugi Danilo Bižal - Medvode in tretji Drago Ornik - Maribor. Državna reprezentanca po premoru zopet na delu. Na svetovnem prvenstvu na Slovaškem se je med 29 reprezentancami uvrstila na odlično 10 mesto. Selektor in tekmovalac Aljoša Crkvenjaš je odlično pripravil reprezentante, med 154 posamezniki pa je Jure Osolin zasedel 32. mesto, Matjaž Tirovič 45., Rok Šparovec 48., Dejan Ambrožič 79. in Aljoša Crkvenjaš 97. mesto. Mladi so prvič kot ekipa nastopili na svetovnem prvenstvu in to kar na domačih tleh. Organizator svetovnega prvenstva pa RD Šempeter in RD Mozirje, tekme pa na ribniku v Ljubnem ter na Savinji Mozirje in Šempeter. Nastopilo je 14 držav z 68 posamezniki. Pri naših mladih fantih pa je že prvi dan trema naredila svoje. Nikakor se ni »znašli«. Zaostanek iz prvega dne pa se ni dal nadoknaditi. Kljub posameznim dobrim uvrstitvam, tudi sektorskim zmagam Mateja Čebula v B sektorju, Luke Pesjaka v D sektorju, Lovra Mencingerja v C sektorju in 2. mestu Tilna Zamernika v A sektorju, je bilo dovolj le za skupno 8. mesto, zmagali pa so francoski mladeniči. Tako so se za svetovnim prvacom Poljakom Ordzowialyjem naši uvrstili na: 28. mesto Lovro Mencinger, 30. Luka Pesjak, 31. Matej Čebul, 46. Tilen Zamernik, 48. Žiga Fijavž in 64. Rok Svetec. Žiga in Rok sta tekmovala na dveh oziroma treh tekmah.

Sodelovali pa smo tudi na zdaj že uveljavljeni A - J tekmah, letos je to bila Gacka na Hrvaškem. Slovence so zastopale ekipe Bleda, Mozirja in RZS. Blejci tokrat na 2. mestu, RZS na 6. in Mozirje na 15. mestu, med posamezniki pa tudi 2. mesto Rok Šparovec, 3. Danilo Bižal in 6. Matjaž Tirovič.

2018

Pri tekmovalni podkomisiji to tekmovalno sezono brez sprememb, v pravilih pa mogoče le kozmetični popravki. Podkomisija je razpisala za člane 8 tekem (RD Ljubno-ribnik, Novo Mesto, Šempeter, Kranj-Kokra, Medvode, Bled, Jesenice in Mozirje). Registriralo se je 49 tekmovalcev ali 11 ekip. Mladim smo namenili 4 termine (Šempeter, Mozirje, Koroška in Ljubno), registriranih 19 tekmovalcev. Veteranom smo prav tako namenili 4 termine (Šempeter, Mozirje, Tržič in Kranj), kjer pa je bilo registriranih 26 tekmovalcev. Tokrat nam je pri članih uspelo izvesti vseh osem tekem. V ekipni konkurenci pa nič novega, saj so se tekmovalci Medvod po petih letih na tretjem mestu zopet

Reprezentanca na SP LRM na Českem 2019

pozvpele na drugo mesto. Prvo mesto pa je tako bilo rezervirano za Blejce, že petič zapored, tokrat v enaki zasedbi kot lansko sezono in zelo prepričljivo. Tretje mesto je zasedla ekipa Mozirja. Tudi med posamezniki so prevladovali Blejci. Osvojili so vsa tri prva mesta. Prvič državni prvak Jure Osolin, drugi Rok Šparovec in tretji Matjaž Tirovič, za nameček še četrti iz Bleda, mladi Luka Pesjak, še lansko sezono mladinski državni prvak. Mladinci, ki so izvedli šest tekem, so tako dobili novega državnega prvaka - Žan Valentinčič iz Tolmina, za njim Žan Čeperlin ter Nejc Pesjak, oba člana RD Ljubno. V veteranski ligi so se je najbolj izkazal in si priboril naziv državnega prvaka Kranjčan Bojan Ančik, za njim pa Fadil Čekič, ki je tokrat tekmoval za RD Jesenice, na tretjem mestu pa Miro Žaberl, član Šempeterske ribiške družine. Živahno je bilo tudi na mednarodni konkurenci. Mladinska državna reprezentanca, tokrat drugič *kompletna*, se je udeležila svetovnega prvenstva na Poljskem. Pod vodstvom Igorja Kristana in Janka Čeperlina so se na pot podali: Žiga Fijavž, Lovro Mencinger, Nejc Pesjak, Žan Valentinčič in Žan Čeperlin. Naši mladeniči so se zelo trudili, vendar pa lov na dve muhi in v jezerih našim zaradi pomanjkanja izkušeni ni najbolj uspeval. Sicer je med 52 posamezniki Žiga zasedel dobro 20. mesto, vendar je to bilo premalo za kakšen vidnejši ekipni uspeh. Veliko bolje pa so se odrezali članski reprezentanti na svetovnem prvenstvu v Italiji. V zelo zahtevnih rekah in jezeru v pokrajini Trentino so naši med 28 ekipami oziroma 148 posamezniki dosegli odlično 11. mesto. Med posamezniki pa 10. mesto Jure Osolin, 28. mesto Rok Šparovec, 64. mesto Aljoša Crkvenjaš (selektor in tekmovalac), 104. mesto Matjaž Tirovič ter 114. mesto Janez Cerkovnik. Posebno odmevna gesta pa našega Matjaža Tiroviča. Na jezeru v čolnu in med menjavo mest je namreč enemu kontrolorju postalo slabo in je izgubil zavest. Šlo je namreč za zastoj srca in Matjažev odziv, čeprav med tekmovalcem, mu je rešil življenje s hitrim nudenjem prve pomoči. Za to gesto je Matjaž na slavnostnem zaključku prvenstva dobil posebno priznanje organizatorja. V tem letu nam je ostala še tekma A - J. na Đetinji v Srbiji. Sodelovalo je rekordnih 21 ekip iz osmih držav. Od Slovencev pa nepogrešljivi in nepremagljivi Blejci in ekipa RZS. Blejska ekipa, ki jo je vodil Dušan Dolinar, je tekmovala s tekmovalci: Jure Osolin, ki je zasedel 6. mesto, 8. mesto je pripadalo Matjažu Tiroviču in 12. mesto Rok Šparovec. Od ekipe RZS, ki je zasedla 11. mesto, pa je bil najboljši Danilo Bižal na 18. mestu.

2019

Muharska tekmovalna podkomisija je po nekaj letih na podlagi izkušenj in pomanjkljivosti zbrala vse predloge in pripombe ter predelala in uskladila tekmovalna pravila, ki se v bistvu niso kaj dosti spremenila, saj je bil zaključek, da so pravila dobro zapisana, le posamezni tekmovalci jih ne upoštevajo in jih kršijo zavestno ali nezavedno. Ker pa so ta isti sodniki tudi tekmovalci, je nepoznavanje pravil nedopustno. Potrebno bo usposabljanje. Za tekmovalno sezono se je registriralo 12 ekip oziroma 48 posameznikov. Razpisanih je bilo sedem tekem za člane (RD Ljubno, Novo Mesto, Šempeter, Medvode, Bled, Jesenice in Mozirje), za mladince šest tekem (RD Šempeter, Medvode, Mozirje in Bled), registriranih 21 mladincev. Veterani so

Slovenska reprezentanca na SP LRM na Slovaškem

imeli štiri tekme (Mozirje, Koroška, Šempeter in Kranj), registriralo pa se je 29 tekmovalcev. Tudi to sezono so bile težave z izvedbo tekem, vendar smo s popravki in prilagoditvijo programa tekem prvenstvo uspešno pripeljali do zaključka. Premoč, ki jo kaže ekipa Bleda, pa ne pojenja. Od vseh sedmih izvedenih tekem so zmagali Blejci. Štiri tekme prva ekipa Bleda in dve tekmi druga ekipa Bleda. Za ostale ekipe pa ostanejo samo drobtinice. Tako državni prvaki prva ekipa Bleda s tekmovalci iz lanske sezone dobijo že šesti zaporedni naslov, drugi tudi Blejci z drugo, mlado ekipo in tretje Mozirje. Med posamezniki pa med prvih 10 šest tekmovalcev Bleda. Državni prvak Dejan Ambrožič, drugi Matej Zlodej in tretji Rok Šparovec. Pri mladincih se je z naslovom državnega prvaka veselil Nejc Pesjak iz Ljubnega, drugi Gorjan Vitan – Bor iz Tolmina ter prav tako iz Tolmina tretji Žan Valentinčič. Kot zanimivost je med mladinci prvič tekmovala tudi Hana Paljk iz številne ekipe Ajdovščine ter osvojila odlično 12. mesto. Zelo zanimivo in predvsem stresno je bilo pri veteranih. Nekateri si pravila razlagajo kar po svoje in jih zavestno kršijo. Ker pa ni uradnih prijav, so tudi upravičene sankcije nemogoče. Zares bo potrebno usposabljanje tekmovalcev. Kljub vsemu pa si je uradno naslov državnega prvaka priboril Miran Špurej, tekmovalac iz Maribora, drugo mesto je pripadlo Fadilu Čekiču iz Trziča in tretje mesto Radetu Milenkoviču iz Novega mesta. Tudi to tekmovalno sezono so bile reprezentance aktivne. Mladi so že stalnica na svetovnih prvenstvih. Na Češko se odpravi mlada ekipa, ki jo vodita Igor Kristan in Janko Čeperlin, tekmovalci pa so: Maj Ivančič, Nejc Pesjak, Vitan Bor Gorjan, Žan Čeperlin in Žan Valentinčič. Težki pogoji za mladeniče, saj je bila voda temna in so morali biti pri gibanju zelo previdni, da se ne bi kopali, nekaterim pa je uspelo tudi to. Kljub dvema sektorskima zmagama (Maj Ivančič druga tekma in Vitan Bor Gorjan četrta tekma) pa višje od osmega mesta ni šlo. Najboljši slovenski posameznik je bil med 50 udeleženci Gorjan na 28. mestu. Veliko bolje, če ne odlično, pa je šlo starejšim kolegom. Člani so se udeležili evropskega prvenstva, tokrat v Črni gori, in to nadvse uspešno. Po zlati medalji, ki so jo Slovenci osvojili leta 2006 v Bohinju, je to druga medalja, srebrna in prva osvojena na tujem terenu. Selektor in tekmovalac Aljoša Crkvenjaš, ki že nekaj časa uspešno vodi člansko reprezentanco, je tekmovalce odlično pripravil, tako da uspeh ni izostal. Med posamezniki je Roku Šparovcu le malo manjkalo do medalje in je bil tako 4., Matjaž Tirovič je dosegel 11. mesto, Jure Osolin 17. mesto, Luka Pesjak 25. in le mesto za njim selektor Aljoša. Sodelovalo je 20 evropskih držav s 104 tekmovalci. S tem pa uspehov slovenskih muharjev še ni bilo konec. Na mednarodni tekmi A – J, letos v organizaciji Slovenije (RD Mozirje na reki Dreti in Savinji ter RD Šempeter na Savinji), so bile naše ekipe odlične. Nastopili so RD Bled, RD Medvode, domačini RD Mozirje ter ekipa RZS. Svoj primat so pokazali zopet tekmovalci Bleda (Šparovec, Osolin, Tirovič) in premočno zmagali. Na drugem mestu še ena slovenska ekipa, tj. ekipa Medvode. Odlično sta se odrezali tudi ostali slovenski ekipi, RZS na petem in Mozirje na sedmem mestu. Sodelovalo je 19

ekip iz osmih držav. Tudi med posamezniki so prevladovali Slovenci, prvi in s tem tudi prvak A-J Miro Žaberl, drugo mesto Rok Šparovec in tretje Jure Osolin. Zelo uspešna muharska tekmovalna sezona.

2020

Delo nadaljujemo na krilih uspehov naših muharjev. Že na začetku leta pa težave, predvsem s korono (epidemija K-19), ki nam je v veliki meri spremenila načrte. Sicer je tekmovalna podkomisija pripravila program, razpisala za državno prvenstvo pet tekem za člane (RD Novo Mesto, Medvode, Bled, Šempeter in Mozirje), za mladince tri termine (RD Ajdovščina, Mozirje in Bled) ter za veterane pet tekem (RD Bohinj, Mozirje, Koroška, Celje in Kranj). K sreči smo z manjšimi prestavitvami terminov in ob upoštevanju vseh varnostnih ukrepov uspeli izpeljati državno prvenstvo. Pri članih se je tokrat registriralo le 37 tekmovalcev oziroma devet ekip. Toda tudi v tako okrnjeni sestavi Blejci ne popuščajo: štiri ekipne zmage in eno drugo mesto so samo dokaz njihove premoči, nepremagljivi so že sedmič zapored, seveda se ekipa z lanske sezone ni spremenila. Drugo mesto je pripadlo Mozirju in tretje Medvodam. Med posamezniki je Rok Šparovec po letu 2016 drugič državni prvak, sledita mu pa dva Osolina, Jure je drugi, njegov stric Božo, ki tekmuje za Mozirje, pa tretji. Naslov mladinskega državnega prvaka (registriranih 21 mladink in mladincev) si je priboril Gorjan Vitan-Bor iz Tolmina, drugo mesto je pripadlo Nejcu Pesjaku iz Ljubna ter tretje Mihu Finžgarju iz Radovljice. Tudi letos so tekmovalce punce, tokrat kar dve – Hana Paljk iz Ajdovščine je bila 11. in Lina Laharnar 18. Bilo je še veteransko državno prvenstvo, registriranih je bilo 27 tekmovalcev. Naslov državnega prvaka je po nekaj spodletelih poskusih uspel Miru Žaberlu, tekmovalac Medvod, za njim pa se je uvrstil Marjan Kolar, prav tako Medvode, in Fadil Čekič iz Kranja.

2021

Koronsko tekmovalno leto se nadaljuje, še več, ukrepi se zaostrojujejo. Tekmovalna podkomisija pa nadaljuje svoje delo. Pričakuje pa, da se v delo in vodenje priključijo nove, mlajše moči z novimi idejami. Zaradi stanja v Evropi pa so odpovedane vse mednarodne tekme vse do prekllica. Podkomisija je razpisala 7 tekem za člane (Ljubno, Medvode, Novo Mesto, Bled, Šempeter in Mozirje), nova tekmovalna trasa pa je na Savi v Radovljici. Veterani bodo tekmovali v Mozirju, Šempetru, Koroški, Bohinju in Celju. Največji problem je pri organizaciji tekem mladih, predvidene pa so v Ajdovščini, Bledu in Mozirju. Registriranih je 41 članov, 30 veteranov in 19 mladih tekmovalcev. Vsi registrirani tekmovalci pa so podpisali soglasje s strinjanjem in upoštevanjem vseh PCT-ukrepov. V takšnem stanju nam je uspelo izvesti 6 tekem. Zaradi udeležbe štirih slovenskih ekipna tekmi A–J v Bosni je tekma v Šempetru odpadla. V rezultatskem smislu pa v slovenskem muharjenju nič novega. Nespremenjena ekipa Bleda že od leta 2014 ostaja osem let nepremagana, prav tako je Rok Šparovec med posamezniki drugič zapored postal državni prvak. Na drugem mestu so med ekipami Mozirjani zasedli drugo mesto in tretje mlada ekipa Bleda, med posamezniki pa je drugo mesto dosegel Božo Osolin in tretje Dejan Ambrožič. Veteranom je tudi odpadla tekma v Mozirju, vendar so bile štiri tekme dovolj, da smo dobili državnega prvaka – to je Sandi Škrabar iz Šempetra; drugo mesto je pripadlo Danilu Bižalu in tretje Marjanu Kolarju. Več težav je bilo pri mladih, saj še ni prave osebe, ki bi se bil pripravljen žrtvovati za mladinska tekmovanja. Pa vseeno je bil cilj izpolnjen in dobili smo tudi državnega mladinskega prvaka. Letošnji državni prvak je Jakob Longar iz Novega Mesta, drugi Žiga Brodnik z Bleda ter tretji Miha Finžgar iz Radovljice.

Lep uspeh pa so dosegli Blejci na edini mednarodni tekmi A-J v Bosni, prva ekipa je zmagala, mlada ekipa pa je pod imenom RZS bila odlična druga. Ostali slovenski ekipi (Medvod in Mozirja) pa se nista potegovali za najvišja mesta. Tudi med posamezniki je drugo in tretje mesto romalo v Slovenijo. Še en odmeven uspeh slovenskih muharjev na mednarodni sceni.

Drago Ornik

Foto: arhiv glasila Ribič

MENEK in MOL sorodnika iz rodu trsk

Mol, iz rodu trsk, prihaja v naše morje v poznih jesenskih mesecih, predvidoma na drst. Športni ribiči opažamo, da se populacija posameznih vrst rib v naših vodah z leti spreminja, kar je nedvomno posledica vremenskih sprememb. Že nekaj let se prisotnost mola v našem morju zmanjšuje.

Članek v Ribiču (2019/1-2) Marijana Govediča me je spodbudil, da potegnem vzporednico med sladkovodnim menkom in morskim molom, sorodnikoma iz rodu trsk. Kot navaja zgoraj omenjeni članek, se menek v zimah, ko se temperatura vode ne spusti pod 6 stopinj Celzija, ne drsti.

Kakor menek je očitno tudi mol kot sorodna vrsta občutljiv na temperaturo vode v procesu priprave za drst. Pred leti, ko so se temperature morja v zimskem času spuščale do 7 stopinj Celzija, so bili ulovi molov zelo obilni. V slovensko morje so prihajale velike jate teh jadranskih trsk. Lov nanje je bil zabaven in fizično naporen, saj so se na navezo s tremi trnki, kar je pri morskem ribolovu tudi dovoljeno, ujeli trije primerki skoraj z vsakim spustom vabe. Samice so bile v tem času polne iker, po čemer je bilo očitno, da se drstijo. Danes, ko se temperatura morja ne spusti pod 10 stopinj Celzija, je lov na mole popolnoma drugačen. V naše morje prihajajo manjše jatice manjših primerkov, ribič pa mora imeti srečo, da v kratkih časovnih obdobjih dneva, ko se ribe prehranjujejo, ujame nekaj za večerjo.

Z leti in ob postopnem zviševanju temperatur morja se je slika popolnoma spremenila. Ulov vedno skrbno očistim in pregledam drobovino, da bi ugotovil, s čim se riba prehranjuje, pregledam tudi prisotnost zajedavcev, stanje organov za reprodukcijo ... ker pač po svoji naravi nisem samo športnik. Ugotovitve pri pregledu organov za reprodukcijo pomenijo očitno potrditev dejstva, da se mol v zadnjih toplejših zimah sploh ne pripravi za drst. Ikre so nerazvite (zakrnele), prav tako mlečni mešički pri samcih. Primerek na slikovni prilogi je bil ujet v maju, ko naj bi bil drst že zdavnaj mimo. Tudi v zimskih mesecih so vsi ujeti primerki imeli podobno stopnjo razvoja iker. Menek in mol sta si torej sorodna tudi po tej žalostni ugotovitvi, da oba nimata osnovnih pogojev za normalno razmnoževanje.

Globalno segrevanje vpliva na spremembe znotraj vseh por našega življenja. Na obzoru žal ni videti boljše prihodnosti. Razna dogovarjanja, sporazumi, zaveze ... so narejene s figo v žepu, saj kapital ne pozna milosti. So stvari, na katere lahko vpliva vsak posameznik ali skupnost, pa smo todi tu zelo šibki. Tudi tam, kjer bi za ohranjanje naravnega ravnovesja lahko nekaj naredili, se obračamo proč, kot na primer: Ministrstvo za kmetijstvo RS ima dvojna merila za zaščito ribje populacije. Na sladkih vodah v času drsti prepoveduje ribolov; nasprotno pa v morskem rezervatu v času drsti posameznih vrst rib razpisuje koncesijo za gospodarski izlov.

Vsak posameznik žal danes gleda samo na svoje interese, za vse ostalo mu ni mar. Menim, da smo športni ribiči eni redkih, ki nam je mar za naravo in se temu primerno tako tudi vedemo. Upam, da bomo s svojim vzorom ozavestili še kakšnega zemljana in s tem obrnili krivuljo izumiranja menka in mola, kakor tudi vse flore in favne tega planeta.

MOL (*Gadus merlangus*)

Hr. Pišmol, italijansko »Merluzzo«

Družina: trske (Gadiadae)

Zraste do 40 cm

Mol ima valjasto telo, z zelo majhnimi luskami, prekritimi s sluzjo. Po hrbtu je sivo rjavkaste, po bokih rumenkaste, po

trebuhu pa srebrno bele barve. Hrbtne in trebušne plavuti so strnjene vse do korena repa.

Življenjski prostor mola je na blatnem dnu, v našem morju se pojavlja pretežno v zimskih in zgodnjepomladanskih mesecih.

Sorodna vrsta **MOLIČ** (*Gadus luscus*) je manjši (zraste do 30 cm), je olivno sive barve, ima podbradni izrastek, trebušni plavuti sta ohranjeni le kot tanka izrastka in živi pretežno v potopljenih plovilih.

Mol se prehranjuje z mehkužci in manjšimi ribami.

Besedilo in fotografije: Danilo Torej

Jezero Pristava s ptičje perspektive

JESENSKI RIBOLOV KRAPA

Poletje se počasi izteka in na vrata že trka jesen. Zame najlepši ribolovni čas, saj so pogoji za ribolov res odlični. Vročina ni več tako neznosna in jesensko sonce ter rahle plohe so nekaj, kar si vsak ribič samo želi.

Skrajni čas je že, da se odpravim tudi na krapolov. Za tokratni ribolov sem se odločil za obisk jezera Pristava pri Mengšu. Jezero se nahaja v neposredni bližini Mengša in je znano po tem, da je v ospredju kraparija. S samim revirjem upravlja ribiška družina Bistrica Domžale. Revir pa je izključno *ujemi in izpusti*, kar zelo podpiram.

Na sami vodi je kar velik pritisk. Ribičev je res ogromno, zato je izbira za ribolov najboljša med delovnim tednom. Vikendi so res oblegani in le stežka dobiš mesto za ribolov. Kaj šele, če imaš v mislih točno določeno mesto. Takrat je to skoraj nemogoče.

Tokrat sem se na ribolov odpravil že eno noč prej. Res sem si želel začeti zelo zgodaj zjutraj. Zato je bil najboljši način, da pri jezeru prespim. Napovedana je bila zelo topla noč, zato sem prespal kar na ležalniku. Za zavetje pa sem si postavil samo dežnik. V primeru vlage te tudi dežnik lahko velikokrat

reši. Noč je bila zares zelo topla. Nebo je bilo polno zvezd in ni lepšega, kot prespati pod njimi. Kmalu pa je sledilo nočno presenečenje. Res sem zelo dobro spal, nakar pa dobim ne-napovedan obisk. Sredi noči se neki Čeh odloči, da bo moj spanec prekinil z vprašanjem, ali lahko postavi šotor ob jezeru. Seveda sem mu odgovoril, da se žal ne sme. Le v primeru, da si ribič in imaš nočno dovolilnico. To je edina slaba točka pri jezeru. Veliko je nezakonitega taborjenja. Ni ga prav dosti zanimalo in je vseeno postavil šotor zelo blizu mene. To ne bi bilo zoprno, če ne bi luči od avtomobila usmeril direktno v moj ležalnik. Ja, noč res ni bila lahka, vendar mi to ne bo uničilo prečudovitega dneva, ki je pred mano.

Budilka je zazvonila in čas je bil, da se pripravim na ribolov. Pridružila sta se mi tudi kolega, oba po imenu Aljaž.

Tehnika, ki sem si jo izbral, je bila krapolov. Aljaža pa sta se odločila, da bosta srečo preizkusila s tehniko *feeder* (ribolov s krmilnikom). Vsi pa smo si želeli uloviti krapa.

Hitro sem postavil vse potrebno za začetek. Palice so bile pripravljene. Sistem, na katerega bom lovil, je *lead clip*. Za

Aljaž z lepim luskarjarjem, težkim 13,9 kg

Bojlji z okusom raka (14 mm) so se izkazali za pravo izbiro

Zrcalar s težo 12,1 kg

vabo sem izbral boljše v velikosti 14 mm. Na eno palico sem namestil 2 bojljia 14 mm, okus raka. Za drugo pa sem izbral okus jagode in 20 mm v kombinaciji s 14 mm *popupom*, prav tako okus jagode. Ko nataknem bojljije na laks, vedno še dodatno odkrušim navadne bojljije, da dosežem hitrejšo topnost bojljija. To je velikokrat ključ do uspeha. Pristop, ki sem ga izbral za krmljenje, je bilo zgolj krmljenje s kobro. Med okusi bojljiev sem izbral okus raka in jagode. Velikost bojljiev za krmljenje je bila 20 mm. Na začetku sem si rekel, da bom krmil malo več. Kasneje pa bom vse prilagodil razmeram na vodi in pa aktivnosti rib. Vse je bilo urejeno in pripravljeno za prvi met. Ena palica je bila postavljena točno na krmišče. Drugo pa sem postavil na rob krmišča, saj vemo, da lepe ribe velikokrat pobirajo hrano po robu in ne točno na njem.

Aljaža sta se odločila, da bosta naredilo skupno krmišče, na katerem bosta potem oba lovila. Za vabo sta vzela male *popupe* z okusom sadja. Pri vabi je treba paziti, da je predvrstica čim krajša, da dosežemo željeni učinek. Hrana, s katero bosta poskušala primamiti krape, pa so bili peleti, preleti z aditivi. Izbor samega krmilnika tokrat ni bila težka, saj se za stoječe vode največ uporablja tehnika ribolova z metodičnim krmilnikom (angl. *method feeder*). Tehnika poskrbi, da imamo hrano in vabo vse na istem mestu, kar nam seveda poveča možnost pri samem ribolovu. Medtem ko si je Aljaž pripravljaj krmišče in na trnku ni imel vabe, ampak samo pelete, stisnjene na *method feeder* krmilniku, je prišlo do zanimivega pripetljaja. Nekajkrat je vabo vrgel na isto mesto. Pri tretjem metu je sledil poteg, da hrana pade s krmilnika na točno določeno mesto. In ko je cuknil, se je palica ukrivila. Vsi trije se pogledamo in si rečemo: »No, pa si ga že na začetku zapel.« Sledi borba z ribo. Po nekajminutni borbi sledi šok. Riba spravimo v mrežo. Takoj pogledamo, kaj se je zgodilo in ne bi verjel, če ne bi videl na lastne oči. Medtem ko je vaba padala na dno, je krap vsrkal vso hrano in zraven tudi prazen trnk, na katerem Aljaž ni imel gor čisto nič. Sledila je obilica smeha na ta račun. Vsi smo čutili, da bo danes dober dan za ribolov.

Kmalu zatem se oglasi tudi moj signalizator. Prijemi, s katerimi postržejo ribe v jezeru Pristava, so res nekaj fantastičnega. To niso nežni prijemi. Ko zaslišiš signalizator, takrat riba res sodeluje tako, kot si samo želimo. Po kratki borbi tudi jaz dobim prvega današnjega krapa. Takoj ko smo ribe izpustili, smo mesto, kjer smo jih ujeli, nakrmili s dvema pestema ali s tremi pestmi bojljiev. Tako smo dosegli, da se je riba držala na našem krmišču. Riba je res lepo prijemala. Zelo lepo je bila aktivna na *feeder tehniko*, na katero sta lovila Aljaža. Res je lepo videti, da ima jezero tako lepo število krapov, katerih povprečna teža se giblje okoli 8–9 kg. Najtežja riba v jezeru pa ima že okoli 20 kg.

Peleti s popupom

Po hitrem slikanju tehtanju nazaj v vodo

Med samim ribolovom je tudi malo deževalo, vendar je to ribo samo še spodbudilo. Aljaž je imel na palici kmalu lep primerek. Borba je trajala kar nekaj časa. Riba ni popuščala, prav tako ne on. Na *feeder* pribor ne smeš nikoli hiteti. Utrujenje ribe je trajalo dobrih 15 minut. Na koncu pa se je krap le predal. Aljaž je v mrežo zajel lepega luskinarja. Po hitrem slikanju je seveda sledilo še hitro tehtanje ribe. Tehtnica se je ustavila pri 14,9 kg. Potem ko odštejemo še mrežo za tehtanje, to pomeni 13,9 kg. Lepa riba v zares super kondiciji.

Čez cel dan smo res imeli ogromno dogajanja na obeh krmiščih. Prav tako na *feeder* kot tudi na moje kraparske sisteme.

Nekaj minut po tem lepem krapu tudi meni znova zapiska. Že po pisku sem vedel, da gre za lepo ribo. Nežno dvignem palico in takoj začutim, da gre v primerjavi s prejšnjimi ribami tokrat za večjo. Riba je res lepo odvijala laks. To je ta užitek, na katerega čakamo. Ko sem videl liso, sem vedel, da je riba zares lepa. In res je bila. Kmalu se je v moji mreži nahajal lep zrcalar. Po hitrem slikanju je sledilo tehtanje. Tokrat je tehtnica pokazala 13,1 kg, kar z odbito vrečo pomeni 12,1 kg.

Sam ribolov je bil zelo pester. Na koncu dneva smo imeli 18 rib, kar je za enodnevni ribolov več kot odlično.

Tudi drugi Aljaž je ujel lepo ribo, vendar mu je ni uspelo pripeljati do mreže. Tako je žal ostal praznih rok. Res ne vemo, kako je bilo to mogoče, saj je drugi Aljaž na koncu dneva imel 11 rib. Imela sta skupno krmišče in iste vabe. Seveda mu to ni nič kaj pokvarilo dneva. Res smo uživali v vsaki minuti ribolova. Sreča je včasih na strani enega, drugič na strani drugega.

Nedvomno se na jezero Pristava še vrnemo. Takrat pa bomo ciljali še na malo večje primerke, saj jih jezero skriva v svojih globinah.

Besedilo in fotografije: Toni Janežič

NEMČIJA KOT OSMA DRŽAVA PREKO 31,6 kg

Leta 2018 sem na svoj seznam držav, v katerih sem ujel krapa, težkega preko 70lb (31,6 kg) dodal Slovenijo kot sedmo državo. Ne morem verjeti, da je od tega minilo že štiri leta, ampak leta res hitro tečejo. V zadnjih letih je bil moj cilj na seznam dodati Nemčijo kot naslednjo državo. Večkrat sem poizkusil, vedno dobro lovil, ampak preko 31,6 kg mi ni uspelo ujeti. Najprej sem dvakrat lovil na jezeru blizu Straubinga, kjer mi je uspelo ujeti krape do 28,2 kg. Lansko leto pa sem se odločil, da poskusim na jezeru, na katerem sem lovil že pred leti. Moj dober prijatelj Duško me je večkrat povabil na to jezero in lansko leto konec maja sem odšel na osemdnevni ribolov.

Maj 2021

Vsi kraparji dobro vemo, kako specifičen je lahko ribolov ob koncu meseca maja. Vse je odvisno od vremena in temperatur. V primeru, da so krapji tik pred drstitvijo, moramo pričakovati, da bo naš ribolov verjetno nekoliko slabši in zelo nepredvidljiv. V nasprotnem primeru, ko se krapji na drst še pripravljajo, bomo lovili težke in na pogled zelo lepe krape. Lansko leto konec maja sem na jezero prišel ob nepravem času. Lahko rečem, da se je vse skupaj nesrečno poklopilo. Poleg tega, da so se nekateri manjši krapji že začeli drstiti, je veter večino dni pihal v smeri dela jezera, v katerem nisem mogel oziroma smel loviti. Hodil sem okoli jezera in v nekaj dneh sem na lastne oči videl vse poznane velike krape. Velikane preko 30 kg sem videl na dva do tri metre, ampak nisem imel možnosti, da bi v bližini nastavljal vabo. Resnično

psihološko zelo težka situacija, kajti iz izkušenj mi je bilo jasno, da imam glede na razmere res majhne možnosti, da se kateri od velikih krapov premakne na drugo stran jezera, kjer sem lovil. Seveda pa upanje umre zadnje, nisem vrgel puške v koruzo in sem tako kljub situaciji ujel nekaj krapov do 22,5 kg. Vendar sem v teh dneh na jezeru pridobil veliko koristnih informacij in izkušenj, ki so mi zelo pomagale pri naslednji ribolovih.

Oktober 2021

Drugi poizkus na istem jezeru v mesecu oktobru lansko leto. Po vseh pravilih bi seveda vsi rekli, da je to zagotovo eden najboljših časov za krapolov. Vendar sta bila na splošno lanska jesen in zima po celotni Evropi zelo slaba. Težko je vedeti pravi razlog, a zagotovo jih je več. Eden od njih je majhna oziroma manjša količina padavin od povprečne v zadnjih letih. Tokratni ribolov se je začel dobesedno katastrofalno. V prvih štirih dneh desetdnevnega ribolova sem ujel zgolj dva manjša krapa. Kot sem omenil, razmere so bile videti resnično idealne, temperatura vode na površini 15 stopinj, vreme zelo konstantno, pritisk ribičev na jezero zmeren, ampak uspeha ni bilo. Ribolovna mesta sem vsak drugi dan preveril s podvodno kamero in na moje presenečenje so na dnu ostajali tudi briketi, kar je seveda skoraj neverjetno. V jezeru je namreč res veliko rdečeperk, katere jih naravnost obožujejo. To je bil zelo pomemben podatek, da trenutno ne samo krapji, ampak ribe na splošno niso aktivne in se ne hranijo. Vedel sem, da imam nastavljeno na dobrih mestih in

Stara gramoznica predstavlja izziv vsakemu kraparju.

Drugi krap ribolova, usnjar 27,5 kg.

Izjemen občutek, ciljni krap čaka na tehtanje.

ni mi preostalo drugega, kot da potrpežljivo čakam. Na srečo je bila potrpežljivost tokrat poplačana. Peti dan sem imel kar šest prijemov krapov, težkih do 22 kg. Težko verjeti, ampak bilo je, kot bi nekdo pritisnil gumb in krapji so se pričeli hraniti. Na tem jezeru je šest prijemov na dan izjemen rezultat. Do konca mojega ribolova sem vsak dan ujel od dva do pet krapov. Najtežji med njimi je tehtal 24,2 kg.

Maj 2022

Leto 2022 se na veliko področjih ni začelo dobro. Zgodila se je ena težka situacija in tej so sledile nove in nove. Resnično zelo težko obdobje, skozi katerega se je bilo treba prebresti. Ena redkih dobrih oziroma svetlih točk je bil odličen ribolov v mesecu marcu na jezeru Orellana v Španiji. Za letošnje leto sem si kot glavni cilj zadal ujeti krapa, težkega preko 30 kg (70lb), v Nemčiji. Odločil sem se, da temu cilju od maja naprej resnično podredim večino svojih letošnjih ribolovov.

Sredi maja je napočil čas za moj ponovni odhod v Nemčijo. Tako fizično kot psihično sem bil res dobro pripravljen in popolnoma osredotočen na zastavljeni cilj. Bila je nedelja zvečer, ko sem se odpravil na osem ur dolgo pot. Zaradi številnih zastojev sam namreč želel večino poti prevoziti v nočnem času. Na jezero sem prispel ob tretji uri zjutraj. Nastavil sem si budilko in legel k triurnemu počitku. Kljub utrujenosti nisem mogel takoj zaspati. V mislih so mi tako kot zadnjih nekaj dni švigale misli, kaj in kako se lotiti samega ribolova, kje nastaviti palice. Glede na to, da sem jezero že dodobra poznal, sem imel izdelan točen načrt, ampak vseskozi sem razmišljal, ali lahko kaj naredim drugače oziroma še boljše.

Jezero je stara gramoznica, velika približno sedem hektarjev in globoka do osemnajst metrov. Voda je zelo čista in ob sončnem vremenu se s prostim očesom lahko vidi tudi do tri metre globoko. Prav zaradi čiste vode ribolov na tem jezeru močno otežuje trava na dnu. Ta namreč tukaj raste vse do osem metrov globine, kar je glede na ostala jezera izjemno redko. Po večini je trava visoka nekje okoli enega metra. Gre za zelo gostoto travo, ki lahko ob utrujanju ribe dela res velike težave. Da bi se s trenutno situacijo na jezeru res najbolje in hitro seznanil, sem se odločil, da se grem potapljat. Po samo nekaj minutah v vodi mi je postalo jasno, da je večina mest, na katerih sem lovil lani spomladi, letos popolnoma prekritih s travo. Dobro sem pregledal teren in našel primerna mesta, globoka od dva do štiri metre. Veliko optimizma mi je vlivalo dejstvo, da sem videl, da so se krapji ne dolgo nazaj hranili na enem od mest. Na tem delu jezera je zelo znano ribolovno mesto na sredini jezera na globini šest metrov. Odločil sem

32,2 kg

se, da bom na to mesto malo metal hrano in opazoval, ali se bodo krapji prišli hraniti.

Oprema in hrana

Tokrat sem s seboj vzel boljše *The Source in Monster Tiger nut* od Dynamite Baitsa. Poleg teh sem hranil tudi mešanico briketov, dimenzij od 4 do 16 mm. Boljše sem imel mešanico v velikosti 15 in 20 mm, za vabo pa sem uporabljal *Wafterje* ali pa kombinacijo, imenovano snežak (snow man) 15 mm s 10 mm *popupom*.

Kot osnovni najlon sem vzel novi Fox – pro 0,40 mm, zadnjih 10 metrov pa zaradi trave Flurocarbon 0,50 mm. Lovil sem na t.i. *inline sistem*, na katerem je bil predvez *Coretex 35lb in Fox trnek Wide gape* velikosti 2.

Začetek ribolova

Nastavil sem svoji palici in se utrujen končno usedel v stol. Potovanje ponoči, malo spanja, potapljanje in kasneje priprava na sam ribolov so me resnično utrudili. Opazoval sem jezero in bil prepričan, da sem v pravem času na pravem mestu. Če je šlo lansko leto v tem času vse narobe, so mi šle tokrat stvari zelo na roko. Vreme je bilo konstantno vroče, voda še ni bila prevročna, vetra, ki bi favoriziral določeno del jezera, praktično ni bilo, na jezeru so bili med tednom zgolj še štirje ribiči. Presenetilo me je, da skoraj nisem videl iz vode skočiti nobene ribe, zdelo se je, da je njihova aktivnost zelo slaba. Ko sem se naslednje jutro zbudil, sem se zavedel, da je noč minila brez enega prijema. Iskreno sem bil zelo presenečen, kajti, kot sem omenil, vse je delovalo popolno. Sredi dneva pa se je oglasil moj RX+ indikator. V podmetalko mi je hitro uspelo zajeti majhnega luskinarja, ki je bil zelo dobrodošel. Preden sem ponovno nastavil palico, sem s podvodno kamero pogledal krmišče in ugotovil, da je moja hrana skoraj v celoti izginila. To me je izredno veselilo, saj sem vedel, da se je hranilo več krapov. Proti večeru se je še enkrat oglasil isti indikator. Moram reči, da sem bil presenečen, ko sem

Eno od mojih krmišč pod vodo.

Izjemen luskinar s težo 32,3 kg

Eden od največjih krapov blizu mojega krmišča.

pod čolnom zagledal velikega usnjarja, kajti borba ni bila nič posebnega. Bil je to drugi največji poznan usnjar v jezeru s težo 27,5 kg. Izredno sem bil vesel, saj sem se kmalu spomnil, da sem pred letom dni ob tem usnjarju skupaj z njim v jati vedno videl najbolj poznanega luskinarja jezera, težkega okoli 32 kg. V prihodnjih dveh dneh mi je uspelo ujeti nekaj krapov, težkih do 22 kg.

V tretje gre rado

Zgodaj zjutraj na četrti dan ribolova sem imel prijem. Takoj, ko sem prijel palico, sem vedel, da imam opraviti z večjim

krapom. Odvil je kakšnih deset metrov najlona in se potem ustavil v gosti travi. Hitro sem skočil v čoln in se podal v njegovi smeri. Nekaj časa sem potreboval, da sem krapa osvobodil trave in zelo na kratko mi ga je uspelo videti pod čolnom. Zgolj trenutek je bil dovolj, da sem ga prepoznal. Na trnku sem imel najbolj poznanega luskinarja v jezeru. Gre za zelo starega krapa, ki je bil ujet s top težo 34 kg že pred približno sedmimi leti. Mislim, da mi ni treba omeniti, kako zelo sem bil živčen v naslednjih desetih minutah, dokler mi velikega luskinarja ni uspelo zajeti v podmetalko. Ob vožnji na obalo so me preplavila čustva in na obali sem potreboval kar nekaj časa, da sem prišel k sebi in stehal krapa. Tehnica je pokazala 32,2 kg (71 lb). Uspelo mi je doseči tako zeleni cilj in po dolgem času je bil na mojem obrazu širok nasmeh. Krapa sem ujel na *Wafter the Source* 18 mm.

Izjemen ribolov

Pred menoj je bilo še šest dni ribolova. Resnično sproščeno sem lovil in res je šlo vse po planu. Vsak dan sem ujel od dva do pet krapov, kar je res super rezultat za to jezero. Tretji vrhunec ribolova pa se mi je zgodil dva dni pred koncem ribolova. Dan pred tem sem povsem blizu obale in le nekaj metrov od mojega krmišča opazoval še enega velikega luskinarja, težkega preko 30 kg. Nekaj minut sem ga opazoval, kako je jedel. Očitno pa ga je moja hrana premamila, kajti naslednji dan je prav ta krap končal v mojih rokah s težo 32,3 kg (71,2lb). Ob takem ribolovu človeku enostavno zmanjka besed, v takem trenutku je treba samo uživati. Tokrat je bila vaba *Monster Tiger nut* 15 mm v kombinaciji s *Pineapple & Banana* popupom 10 mm.

Izboljšanje svetovnega rekorda - 8 držav preko 70 lb

Moj letošnji zastavljeni cilj sem s tem, ko sem na svoj dosedanji seznam držav dodal Nemčijo, izpolnil. Na seznamu so do sedaj bile: Slovenija, Hrvaška, Bosna, Romunija, Italija, Avstrija in Francija. Seveda sem si zadal že nove cilje in ko mi katerega izmed njih uspe doseči, vas o tem obvestim.

Krištof Cuderman,
Dynamite Baits and Fox team

SAMOTNI OTOK BILEFFAHI - MALDIVI

Skoraj dve leti je minilo od moje zadnje avanture. Zaradi korone je bilo kjer koli po svetu nemogoče dobiti rezervacije za ribolov. Vse znane destinacije so bile zaprte ali pa so bili pogoji za vstop v državo zaostreni. Na srečo se je situacija konec lanskega leta toliko izboljšala, da so se ribiške destinacije počasi začele odpirati. Velike izbire ni bilo, zato sem se odločil, da grem na Maldive; predvsem zaradi enostavnega dostopa do tega rajskega otočja. Na socialnem omrežju sem zasledil oglasa za ribolov na otoku, ki leži 250 km severno od Maleja.

Otok se imenuje Bileffahi in na njem ni turistov, le domačini, ki si služijo denar na ostalih otokih, kjer ponujajo turizem najvišje kakovosti. Vožnja do otoka traja približno 5 ur in je precej razburkana. To je edina povezava med otoki, zato je na ladji veliko domačinov, najde pa se tudi kak turist, ki bi rad izkusil robinzonske počitnice. Čeprav je potovanje s hitrim čolnom hitro, je vožnja zelo razburkana in veliko ljudi med potovanjem obide slabost. K sreči sem vzel tableto proti slabosti in sem lahko užival v lepotah malih otokov in koralnih grebenov. Ker je bil otok zame popolna neznanka, sploh nisem vedel, kaj naj ob prihodu pričakujem. Pozno popoldne, ko smo prispeli na otok, me je pričakal vodič in moje edino upanje, da bom začel z ribolovom. Po hitri predstavitvi smo se usedli na trikolesnik, vzeli prtljago in šli. Prispeli smo do hiše, ki je namenjena turistom. Bila je popolnoma nova in lepo urejena, čista, z vso potrebno opremo. Bil sem pozitivno presenečen in vesel, da mi ne bo treba spati kje pod palmami.

Po dobrodošlici, ki smo jo zapili z velikim kokosom, me je čakalo sestavljanje opreme in začetek ribolova. Pred tem sem na hitro skočil na obalo, da se ohladim in ocenim ribolovno situacijo. Kilometri in kilometri peščene plaže ... No, ni ravno tako, ker je otok dolg dober kilometer in širok okoli 500 metrov, a plaže so kot iz razglednice in brez turistov. Cela plaža samo zame, pravzaprav sem to plažo koloniziral. Ko sem zaplaval v toplém morju, sem v trenutku pozabil na vse, kot da sem se ponovno rodil. Opazujem jate malih ribic, ki jih preganja barakudica, ne vedoč, da malo naprej plavajo morski psi. Tako nenavadno je to, da se ne zavedaš nevarnosti in samo opazuješ, kot bi bil v akvariju. Šele ko je mrcina začela plavati proti meni, sem ugotovil, da se bo treba pobrati iz vode.

Po osvežitvi sem sestavil opremo – brez tega pač ni ribolova. Pripravil sem štiri palice, in sicer PE 3, 6, 10 in najmočnejšo 12. Te oznake se nanašajo na debelino vrvice in na maksimalno težo, ki jo lahko vlečemo s palico, ali po domače 15 kg, 24 kg, 45 kg in 60+ kg. Imel sem občutek, da najmočnejše palice ne bom potreboval, saj na tem območju v tem letnem času ni kapitalnih rib, če bi se slučajno kaka našla, bo pa tudi PE 10 več kot dovolj. Problem je v tem, da za metanje teh palic potrebuješ močne roke, sicer se hitro utrušiš.

Ko končam z vezenjem in montiranjem vab, se z majhnim čolnom odpravimo na morje. Glede na to, da sem edini gost na otoku, je bil čoln več kot dovolj velik. Maldivi so prepleteni z majhnimi otoki in koralnimi grebeni, zato se za ribolovne užitke ni treba voziti daleč. Na otoku bom preživel 12 dni in moči moram razporediti preko celega potovanja. Imam sicer zelo slabe izkušnje leta nazaj, ko sem prišel domov iz Indije in sem še cel mesec imel bolečine v roki in prsnem košu.

Kot vedno imam, kamorkoli grem, s seboj svoje vabe, od raznih t. i. poperjev in pencilov z ali brez žličke. Poleg tega sem zraven

Barakuda

Giant Travely2

Užitek v uspešnem ribolovu.

Otok

videl barakudo, ki patroljira ob plitvini. Pobral sem palico in jo vrgel proti njej. Barakuda se je zagnala za vabo in pobrala vobler iz strani. Hitro sem jo spravil ven in očistil. Preden smo šli na barko, sem na žaru pripravil barakudo, zraven naribal kokos in to je bilo dovolj, da sem vzdržal nekaj ur.

Odpravili smo se na otok, ki je znan po turizmu in ga obdaja zelo razgiban koralni greben. Pot je trajala približno 15 minut. Ko prispemo, me šokira pogled na mogočne mante in na to, koliko jih je. A ko se jim približamo s čolnom, v trenutku izginejo v globino. Vzel sem palico in začel metati. Po nekaj metih je riba začela napadati vabo. Bile so srednje velike ribe, ki se imenujejo *red snapper*, težke med 4 in 8 kg. Po uri vlačjenja teh rib sem se že malce naveličal, saj je riba nenormalno prijemala, zato sem sklenil, da bom poskusil z velikim pencilom iz karbona, seveda domače izdelave. Presenetljivo so se napadi na to veliko vabo nadaljevali, vendar so bile ribe sedaj neprimerno večje. Primerki med 15 in celo 20 kg, kar je za to vrsto rib že lepa teža. Na žalost ali srečo so vse ribe končale v velikem sodu – tako je pač življenje na samotnem otoku, ko si si prisiljen poiskati hrano sam. Po treh urah lova sem imel dovolj, saj me je roka že pošteno bolela in smo šli domov počivat in večerjat. Tokrat sem za večerjo dobil ribo, pečeno na žaru, in kot posebnemu in edinemu gostu so mi pripravili tudi jastoga. Kaj naj rečem, pravljica!

Naslednje jutro smo se zgodaj odpravili na morje, saj smo hoteli raziskati malo bolj oddaljene otoke na zahodu. S hitrim čolnom smo prispeli v dobre pol ure in ravno ko je začelo sonce vzhajati, smo začeli z ribolovom. Videl sem velike ribe na površini vode in imel res dober občutek. Vendar po uri in pol nismo dobili nič. Ne samo to, sploh nisem videl ribe, da bi priplavala za vabo. Ja, nič, se zgodi, zato se izkrcamo na sosednjem otoku in gremo na zajtrk in kavo. Domačini nam povedo, da so že prejšnji dan lovili zelo slabo, da je voda pretopla za ta čas in se je riba umaknila v globoke vode.

Po zajtrku se odpravimo naprej na lokacijo, ki so jo predlagali domačini, da poskusimo srečo. Pridemo do majhnega otoka, poraščenega s palmami, morje pa je bilo tako čudovitih barv, da mi sploh ni bilo do ribolova. Preprosto ne najdem besed, s katerimi bi to opisal. Da je bilo res čudovito, pa so poskrbeli še delfini, ki so plavali v tej prečudoviti plitvini. Nadaljevali smo z ribolovom in podobno kot prej: popolnoma nič. Zamenjal sem vse vabe, ki sem jih imel s seboj, poskusil tudi v globini; pa nič, popolnoma nič. No, ja, že mora tako biti. Imam pa vsaj lepote narave, ki se mi bodo vtisnile globoko v spomin. Odločili smo se, da gremo nazaj in poskusimo vmes s tehniko vlačjenja. Če pa tu ne bo nič, pa za danes končamo. Ja, pravilno smo sklepali ... Nič in gremo domov.

Naslednji dan sem se odločil, da ostanem na kopnem, ker se nisem najbolje počutil. Vodič mi je povedal, da bomo popoldne šli na tradicionalno tekmovanje v ribolovu in naj se odpočijem.

vzel še nekaj vab za vlečenje. Pravzaprav nič posebnega, je pa pomembno, da so različnih barv in da se pravilno gibajo v vodi.

Odpulili smo do prvega koralnega grebena in začeli loviti. Kakšen občutek, po teh letih biti na morju in loviti, pa četudi samo mečem in ničesar ne ulovim, nepopisno. Ampak to so tropi in rib je več kot dovolj, da se vrne tisti prekrasen občutek, ko riba plane na vabo. V nekaj urah smo ujeli ribe za večerjo, ker piščanca pač ni na jedilniku. V temi smo se vračali nazaj na otok in vmes vlekli vabo. V trenutku zagradi barakuda, ki bo prav tako končala na jedilniku. Po rahli osvežitvi s kokosom in mrzlim tušem je večerja pripravljena. Riba in riž, kaj pa drugega. Na koncu se nekaj sadja in to je to ... tako bo naslednjih 12 dni. Ker sem tudi sam začel živeti zdravo, mi je ta način prehranjevanja zelo ustrezal.

Vendar je začel terjati svoj davek že po nekaj dneh. Hitro sem izgubljal težo in postajal vse bolj utrujen. Nekaj sem moral narediti, sicer se ne bi dobro končalo. Svojega vodiča sem prosil, da mi vsak dan prinese vsak dan nekaj sadja in biskvitov ter ribo, da si jo bom pripravil sam. Njihov način priprave ribe je zame namreč prepekoč in tako močan, da ribe sploh ne okusiš. Glede hrane smo se dogovorili in tako sem začel uživati v lepotah tega malega otoka.

Naslednji dan smo se zmenili, da bomo šli na ribolov malce pozneje, da se spočijem in si oddahnem od dolgega potovanja. Zjutraj po zajtrku vzamem brisačo, ribiško palico in grem na plažo. Zaplavam v morju, ki je toplo in kristalno čisto. Tudi morskih psov ni bilo nikjer, tako sem lahko plaval po celi laguni. V oseki sem lahko šel peš do koralnega grebena, od tam dalje pa ni bilo več pametno hoditi. V pesku je počival velik skat in se ni zmenil zame, a sem ga kljub obšel daleč naokoli. Neverjetno je, kaj vse vidiš plavajoč ob koralnem grebenu, najbolj nenavadne so majhne murene, ki spominjajo na kače in se jih hitro prestrašiš. Če so v laguni majhne in zaspale ribe, je za grebenom popolnoma drugače. Tam se bije boj za obstanek, roparice preganjajo vse, kar plava blizu njih, naprej v globini se velike mante prehranjujejo s planktonom, tune se tako hudo mastijo z ribicami, da je videti, kot bi voda zavrela. Res čudovito in neverjetno. Ko sem počasi šel iz vode, sem

Red snaper

Po jutranji kavi in prigrizku se odpravim na plažo in si privoščim malce sonca in kopanja. Domačini so si uredili plažo: tako lahko sediš v senci, pripraviš hrano na žaru in zaposliš otroke z zelo preprostimi igračami. Voda je topla in v njej bi lahko preležal cel dan, vendar sem opazil, da je nekaj preganjalo ribice. Vzamem palico in že v prvem metu dobim malo barakudo. Ker je bila ura okoli poldneva, sem si kar na plaži zakuril ogenj in pripravil barakudo na žaru. Zraven bi pasal tudi kak kozarec vina, vendar sem se moral zadovoljiti kar s toplo vodo.

V pristanišču so potekale priprave na ribiško tekmovanje. Sodelovalo bo okoli 5 ladij, ki so bistveno večje od naše. Mi smo se prijaviли le zato, ker sem bil njihov častni gost. Pripravili so mi nepozaben sprejem in dobrodošlico. Za popotnico smo dobili suho tuno in kokosove pogače. Odpravili smo se na morje, v globoke vode, približno 10 km od otoka. Njihov ribolov je seveda popolnoma drugačen, ribe namreč lovijo za hrano in prodajo. Pribor je izredno preprost. Uporabili so stare plastične platenke, 30 do 40 metrov laksa in na koncu utež ter velik trnek. Za vabo smo uporabili koščke tune, ki smo jih natikali na trnek. Potem smo vse skupaj vrgli v vodo in čakali, da se je plastična platenka postavila pokonci, tako smo vedeli, da imamo ribo. Vmes, ko smo čakali na prijem, sem s palico lovil na dnu s tehniko jiganja. Vzel sem jig, teže 150 g, saj je bilo globine več kot 100 m in je zato bila potrebna težja vaba, ki se hitro potopi. Po nekaj hitrih dvigih mi palico skoraj utrga iz rok. Z ribo se borim še nekaj minut, nakar se vrvica utrga. Po vsej verjetnosti je bil morski pes, saj je le on bil lahko tako močan in je konstantno vlekel vrvico, ki se je nato strgala ob koralnem grebenu.

Po treh urah ribolova se vrnemo v pristanišče. Tudi ostale ladje prispejo in začnejo raztovarjati ribe. Količina rib me je osupnila: v samo 3 urah je bilo ujetih več kot 300 kg najrazličnejših rib. Prevladali so red snapper, barakuda in jobfish.

Dnevi so tekli in moj dopust na tem otoku je postajal prav prijeten. Užival sem v vsakem koraku, bodisi na ribolovu ali pa ob izgubljanju po otoku. Veliko sem lovil z obale in tak način ribolova mi je postajal vse bolj zanimiv. V plitvini namreč vidiš vsako ribo, ki skuša napadati tvoj vobler, poleg tega lahko veliko eksperimentiraš z vabami in nabiraš izkušnje. Okoli koralnega grebena je bilo ogromno rib! Vse lepo in prav, dokler se na trnek ne obesi riba, ki je nikakor ne moreš izvleči iz vode. Zato je pomembno, da imaš na zalogi dovolj vab.

Ribolov na Maldivih je res zanimiv, nikoli namreč ne veš, kdaj riba dela. Rana ura, zlata ura – bi rekli, vendar tu ne drži, saj so ribe skakale, kot se jim je zazdelo, zato je bilo težko izbrati pravi trenutek. Tudi vreme je nepredvidljivo, dež in sonce se menjavata bolj pogosto, kot si jaz menjavam spodnjice, vendar je prav prijetno loviti v dežju, ker ni vročine. Imel sem občutek, da tudi riba bolje dela. Se pa zgodi, in to kar pogosto, da vržeš vabo točno na mesto, kjer manta priplava na površje. Tu pa ni rešitve, samo »adijo, vobler« ...

Praznik ribicev

Še isti večer smo lovili okrog našega otoka. Bila je že skoraj tema, ko sem opazil, kako barakuda skače iz vode, kot bi bežala. In res je bežala pred morskim psom! Vodič zavpije, naj vržem vabo pred barakudo. Takoj ko pade vaba v morje, jo morski pes v sekundi pobere. Morski pes ni bil velik, le neverjetno močan je bil, kdo bi si mislil. Morski pes je bil rešen trnka in se je varno vrnil v morje, tu ga, na srečo, nihče ne je.

Naslednji dan sva se z vodičem odpravila loviti na odprto morje, domačini so namreč povedali, da so tune preganjale male ribice. Nekaj kilometrov od obale sva zares opazila, kako tune skačejo iz vode. Hitro se približamo jati in vsak vrže svojo vabo, ki jo tuna pobere, takoj ko pade v vodo. To pa je boj, ki traja v nedogled. Tuna je izredno močna in vztrajna riba, ki se ne preda kar tako brez boja, poleg tega pa sva lovila na lahek pribor, kar da še boljši občutek. Po hudem boju sta obe tuni na krovu in odpravimo se na drugo mesto, kjer bova poskusila srečo še z ribo, ki je izziv za vse – to je veličastni GT (*giant trevally*).

Moji dnevi na Maldivih so šli počasi h koncu, ostalo je še nekaj dni ribolova in glede na to, da sem dobil pester nabor rib, sem se odločil, da te zadnje dni namenim lovu na GT. Lokacijo lova smo izbrali kar okoli otoka in že takoj po izplutju iz pristanišča sem imel na trnku prvega GT-ja. Ni bil tako velik, a pomembno je bilo, da so tu. Menjaval sem vabe, od *poperja do sticka* ... Nekako sem jih videl prihajati zadaj za vabo, a nič. Menjal sem lokacijo metanja, enkrat proti grebenu, drugič stran od grebena, prime kakšen snapper, rainbow trevally ... GT-ja pa od nikoder. Ker nisem več vedel, kaj naj naredim, sem namestil svoje vabe in malce manjše trnke velikosti 4. Po nekaj metih prileti iz vode GT solidne velikosti. Po nekaj sekundah vidim, da ni ravno majhen, pa tudi ne pretirano velik; GT, ki ima okoli 35 kg, je tu namreč prava redkost. Kar solidno, lahko rečem, saj tudi moj vodič tako velikega še ni videl in živi tukaj skoraj 20 let. Ribo spustimo nazaj, da bo zrasla in delala preglavice drugim ribičem.

Zadnji dan ribolova je bil obarvan z veliko mero smeha in dobre družbe. Vsi, ki so imeli čas, so se pridružili ribolovu, ki je bil namenjen velikemu pikniku v poznih popoldanskih urah. In zato smo potrebovali ribe, nekako logično, kajne. Vendar ne katere koli, želeli smo nekaj, kar bo okusno in primerno za žar. Odpravili smo se na približno 10 km oddaljen otok in tam lovili oz. skušali uloviti jobfish, rainbow runner ali red snapper. Bili smo uspešni, torej večerja bo – in to kakšna! Začuda so bile ta dan ribe neverjetne, ulovili smo vse vrste rib, ki sem jih dobil tudi prejšnje dni. Takoj ko prispemo v pristanišče, so se začele priprave na piknik in prav lepo je videti, kako vsi složno delajo in pripravljajo. Polna luna nam je pomagala, da nismo bili v popolni temi in pogled na večerno morje je bil fenomenalen. Hrana je bila odlična, tako dobro že dolgo nisem jedel.

Na koncu so me veliko spraševali, ali mi je bilo všeč, ali se bom drugo leto vrnil, če bom vzel s seboj še kakega ribiča ...

Popolnoma brez pomislekov sem odgovoril ... Vsako leto!

Besedilo in fotografije: Sebastjan Hajšek

Vasica v okrožju Koppanga

NA LIPANA NA NORVEŠKO

Na povabilo »fips mouche« sem se v začetku junija kot član tehnične komisije in kot supervizor udeležil 26. evropskega prvenstva v muharjenju in prvega svetovnega prvenstva za ženske v isti disciplini. Supervizorji, ki smo iz različnih držav, sodelujemo na mednarodnih prvenstvih pod okriljem fips mouche zato, da nadziramo pravilnost dela kontrolorjev (sodnikov) nad tekmovalci iz države gostiteljice. Saj veste, vsak domači kontrolor na tiho navija za domače tekmovalce, pri muharjenju pa je poleg upoštevanja vseh tekmovalnih pravil pomembna ne samo vsaka ulovljena riba, včasih so pomembni tudi pravilno in korektno izmerjeni milimetri dolžine ulovljene ribe.

Čeprav je bilo tekmovanje naporno, saj se je po starem sistemu v treh dneh lovilo na vseh petih tekmovalnih sektorjih – kar pomeni, da je tekmovanje potekalo preko celega dne –, sem uspel najti nekaj časa, da sem se na nekaterih rekah v tem severnem delu Norveške preizkusil v muharjenju.

Tekmovanje je poteklo na treh rekah v predelu Koppanga. To je redko naseljen predel, ki je bogat z nepreglednimi gozdovi, velikimi rekami in jezeri. Lovilo se je na treh oz. štirih rekah in dveh jezerih. Kot zanimivost za bralce glasila, ki jih bo morda načrtovana ali nenačrtovana pot zanesla v ta predel Evrope, naj zapišem nekaj svojih vtisov in izkušenj.

Ingvild Audural in Cato Vivelid Nilssen, inštruktorja muharjenja in zaljubljenca v Savinjo.

Gary Glen-Young, prijatelj iz Južne Afrike, z norveškim lipanom. V drugi polovici septembra bi želel v Sloveniji ujeti soško postrvo.

Reka Mistra

Splošen vtis, ki ga boste dobili ob obisku teh voda, je prostranost. Reke so velike, široke in temne. Ko sem zapisal temne, s tem nisem mislil vode, ki je motno umazana, temveč je na pogled temno rjava zaradi temnega dna oz. kamenja. To je tudi razlog, da boste ribo zelo težko videli in lovili na videno ribo. Zaradi prostranosti in temno rjave vode je za naše razmere tudi težko locirati kraje, kjer se riba nahaja. Skratka, ob prvem pogledu na prostrano reko je kar nekako srhljivo spoznanje, da bo ribo treba najprej poiskati in šele nato z menjavanjem muh ugotavljati, s čim se prehranjuje.

Reka Mistra je nekoliko manjša rečica. V njej ni lipana, poznana pa je po velikih potočnih postrvih. Vsaj tako so trdili domačini. Če verjamete. Ob kratkem obisku te rečice sem se namreč res nalovil, vendar je bilo zgolj nekaj primerkov večjih od 20 cm. Razlog naj bi bil v tem, da se v to rečico iz bližnjih velikih rek resda za določen čas preselijo velike ribe, se zdrstijo in po določenem času zopet umaknejo v velike reke. Majhnih postrvic pa ostane na tisoče. Morda je razlog tudi v upoštevanju tradicije. Na tej reki je namreč izjemoma dovoljen ribolov z deževnikom. Srečal sem tri domačine, ki so lovili z dolgimi palicami, polagalkami in imeli na trnku navezanega velikega črva. Bil sem prepričan, da so krivolovci, pa so me domačini kasneje podučili, da je to poleg vijačenja z blestivko dovoljena tehnika ribolova. Skratka, te rečice vam ne priporočam, razen če uživate v rahlih prijemih ob vsakem metu in pa v izogibanju kačam, ki jih je v tem predelu veliko.

Reka Rena je srednje velika reka, v kateri boste našli obilo lipana in manjše potočne postrvi. Ribolov je izrazito uspešen tudi, če ne poznate skrivnosti uspešnosti posameznih posnetkov nimf in suhih muh. Osebnost sem bil najbolj uspešen s češko izvedbo t. i. *sirupčka*, vezanega na trnku št. 14, v navezavi z majhnim fazanovim repom (*pheasant tail*) na trnku št. 18 ali 20. Kolega iz Južne Afrike pa imel dobre uspehe tudi s klasično rdečerepko (*red tag*) na trnku št. 14. V zgornjem delu boste lahko cel dan lovili s suho muho. *Šaš* ali *kosmati godardov* bo prav gotovo uspešen v tem delu leta. Lipanov je veliko, zato vam bo oprostil tudi zamujene zaseke in vselej ponovno vzelo pravilno ponujeno mušico. Če boste lovili z nimfo, je njegova edina zahteva, da mu jo ponudite čim bolj pri dnu. Enako uspešen je ribolov tudi na reki Atmi,

ki je sicer nekoliko širša, vendar bogata z lipanom, našli pa boste tudi večje postrvi.

Še največja neznanka mi je ostala reka Glomma. To je največja norveška reka, široka preko 100 m, ki teče skozi Norveško v dolžini 600 km. In je skorajda v celotni svoji dolžini naseljena z lipanom, potočnico, na nekaterih predelih pa tudi s ščuko in *white fishom*. Ko zapišem *white fish*, s tem ne mislim na vso ostalo belo ribo, temveč na posebno ribjo vrsto, ki živi v teh predelih in se jo lovi na tehniko muharjenja. Čeprav so tekmovalci, ki so lovili na tej reki, dosegali dvomestno število ujetih rib, predvsem lipanov, se sam z uspešnim ribolovom ne morem pohvaliti. Resda sem na reki prebil zgolj dve uri, vendar v tem času nikakor nisem uspel najti jate lipanov, pa tudi prave muhe ne. Šele ko sem navezal tekmovalno skrivnost – to pa je, ne boste verjeli, umetni črv, narejen iz činile v roza barvi, mi je uspelo premamiti dva lipana.

Lipani, ki živi v teh predelih, je zelo podoben našemu, gre za podvrsto evropskega lipana in ne spada med arktične lipane. Ni pa toliko obilen kot pri nas, muho napade sunkovito, tako da začutite vsak njegov prijem, pa tudi upira se bolj medlo. In tisto, kar me je najbolj presenetilo in kar me najbolj ujezi pri naših lipanih, je dejstvo, da se v trenutku, ko želimo lipana osvoboditi nadležnega trnka, ne zvija in izvija, temveč mirno in vdano pusti, da ga osvobodimo. Zrastejo do 50 cm, ulovi preko te dolžine so redki.

Organizacija tega prvenstva sta vodila Cato in Ingvild Nielsen iz norveške lovsko-ribiške zveze, ki sta naša stara znanca. Oba sta pred tremi in štirimi leti namreč vodila muharski tečaj v Sloveniji. Ker nista hotela plačila, smo ju povabili na muharjenje na slovenske reke. Ko sta po udeležbi na svetovnem mladinskem prvenstvu leta 2017 v Sloveniji spoznala lepoto reke Savinje, se v Slovenijo vračata skoraj vsako leto.

Skratka. Če se želite naučiti lepote neokrnjene narave, naloviti divjih rib in se preizkusiti v tisočeri prijemih premetenega lipana, potem obiščite ta predel Norveške. Ne bo vam žal. Za dovolilnico boste odšteli med 50 in 60 EUR. Pa še nekaj. Toplo se oblecite, tudi poleti, in s seboj vzemite veliko pivskega denarja. Za pivo boste odšteli 18 EUR.

Besedilo in fotografije: dr. Miroslav Žaberl

V SPOMIN

Ekrem Azapagić

(1950–2022)

V mesecu maju nas je po hudi bolezni za vedno zapustil dolgoletni član Ekrem Azapagić.

Član naše ribiške družine je postal leta 1985. Ribiški izpit je opravil v letu 1986. Njegov najljubši način ribolova je bilo muharjenje. Najraje je lovil v brzicah na levem bregu Save, nasproti izliva reke Sore v Savo. Z ujetjo ribo je ravnal zelo humano. Bil je oseba tihega in mirnega značaja. Njegov način komunikacije je bil tak, da je na ljudi okoli sebe deloval zelo pomirjajoče. Vedno se udeleževal delovnih akcij: posebej čiščenja brezlin naših vodotokov in dela pri izpeljavi vsakoletne ribje veselice. Ko smo končali z deli, je vedno vprašal, ali lahko še kaj postori. V letu 2017 je prejel je tudi Znak RZS za ribiške zasluge z listino. Ribiči RD Medvode te bomo pogrešali in ohranili v trajnem spominu.

Naj ti valovi Save šumijo še naprej in počivaj v miru.

RD Medvode

MLADI TEKMOVALCI V LOVU KRAPA V RIBIŠKI DRUŽINI RIBNICA

S pridobitvijo novega ribnika Prigorica smo v RD Ribnica poleg starejših članov in turistov želeli privabiti tudi mlajšo generacijo ribičev in jih motivirati za ribolov.

Na ta način je komisija za mladinsko sekcijo za leto 2022 predlagala ligo mladih tekmovalcev v lovu krapa, za katero smo preko pozivov in spletnih medijev tudi objavili javni razpis za prijave. Prijavili so se lahko mladi tekmovalci od 10. do 18. leta starosti. Na podlagi razpisa se je prijavilo 20 mladih ribičev, za katere smo pripravili medalje in pokale. Tekmovanje smo organizirali v štirih etapah, in sicer 14. maja, 21. junija, 23. julija in 27. avgusta. Na tekmovanju je bilo organizirano žrebanje lovnih mest, na vsakem tekmovanju so prvi trije tekmovalci prejeli medalje in najboljši trije posamezniki v skupni razvrstitvi še pokale. Na tekmovanju je bilo prisotno 15 stalnih tekmovalcev.

Mlade ribiče smo seznanili s tekmovanjem, pa tudi z opremo, pristopom in izvajanjem samega ribolova, z ravnanjem z ribo, poseben poudarek pa se je namenilo pozornosti brez uporabe

Zal Hočever

Matej Marolt

Najmlajši kraparji 1

Patrik Bojc

pametnih telefonov med ribolovom. Navdušenje mladih tekmovalcev je bilo nepopisno, skoraj vsak je ujel ribo, ujeti so bili tudi lepi primeri krapov, skratka, zadovoljstvo je bilo prisotno tako na strani organizatorja kot na strani tekmovalcev.

Končni zmagovalci lige mladih v lovu krapa 2022 so bili:

1. mesto: Matej Marolt; 25,225 kg
2. mesto: Patrik Bojc; 23,665 kg
3. mesto: Zal Hočever; 14,330 kg

Najmlajši kraparji 2

Tekmovalci lige 2022

Da pa tudi najmlajša generacija do 10. leta starosti ni bila prikrajšana, smo 15. maja organizirali enodnevno tekmovanje tudi zanje, in sicer v spremstvu staršev. Vsi prisotni so prejeli tudi simbolične medalje za prisotnost.

Ob zaključku tekmovanja smo vse mlade tekmovalce pogostili in jim obljubili ponovno snidenje v naslednjem letu.

Zanimanja je že sedaj veliko, nekatere smo celo povabili k vpisu

v ribiško družino, z osnovno šolo Ribnica pa želimo vzpostaviti kontakt za kakšen naravoslovni dan.

Ob tem bi se zahvalil Občini Ribnica za pokroviteljstvo tega dogodka, sponzorjema dodatnih nagrad ribiško-lovske trgovini Kostevc in ribiški trgovini Zadravec B.A.I.T.S., d. o. o., predvsem pa mladinski sekciji z njegovim predsednikom Petrom Dejakom.

Vojko Štanfelj

RIBIŠKI KROŽEK NA OŠ LJUBNO OB SAVINJI

Ljubno in ostali kraji ob zgornjem toku reke Savinje postajajo s turizmom vse bolj povezani. Eno izmed gonil ljubenskega turizma je športno ribištvo, za razvoj katerega skrbimo člani Ribiške družine Ljubno ob Savinji. Množica 185 odraslih in okoli 30 mladoletnih ribičev se močno zaveda svoje vloge v ekonomskem razvoju kraja, zato vzorno in strokovno upravlja z vodotoki v zgornjesavinjskem ribiškem okolju. Redno poribljavanje vodotokov z v lastni ribogojnici in gojitvenih potokih vzrejenimi potočnimi postrvmi in šarenkami se zrcali v ribjem bogastvu ribolovnih voda, ki so postale pravi magnet za zahtevne ribiške goste – muharje. Uspešnost pri vzreji rib, redno poribljavanje, dobro organizirana čuvajska služba in primeren nastop do ribiških gostov se vsakoletno potrjuje tudi s preko 3000 prodanimi dnevnimi dovolilnicami, ki jih pokupijo večinoma tujci. Kot je že dlje časa znano, muharji praviloma preživijo na končni destinaciji več dni skupaj, hkrati pa veljajo za izjemno dobre goste, še posebej, kadar so deležni ribolovnega blaga, kot ga lahko ponudijo brzice in tolmuni Lučnice ali Savinje. Beseda o uspešnem ribolovu na z ribami bogatih vodah pa se med muharji hitro širi, zato se marsikdo izmed njih z veseljem vrača v ta prelepi predel Slovenije, nekateri celo večkrat v letu.

Zavedajo se dejstva, da je v uspešno ribiško upravljanje vključen velik del članstva ribiške družine, katerega starost skladno z naravnimi zakoni tudi postopoma narašča, vodstveni organi družine iščejo različne načine tako za pomlajevanje članstva kot tudi za vključevanje manj aktivnih članov v različne delovne akcije. Eden od osrednjih načinov seznanjanja lokalne in širše javnosti z našim delovanjem v »predkoronskem obdobju« je bilo sodelovanje pri izvedbi Dneva Savinje, ki so se ga osnovnošolci od Solčave do

Rečice ob Savinji udeleževali v okviru naravoslovnih učnih dni. Ob predstavljeni vsebinski raznolikosti posameznih sestavin rečnega in obrečnega prostora so se lahko neposredno prepričali o njihovi povezanosti in soodvisnosti.

Letos pa smo stopili še korak dlje: ob pomoči Ribiške družine Ljubno ob Savinji je vodstvo Osnovne šole Ljubno kot prva osnovna šola v Sloveniji v letni delovni načrt vključilo ribištvo kot del neobveznih vsebin, ki se izvajajo v obliki krožka. Priprava predloga in obsega vsebin sta bila zaupana

Nagovor predsednika RD Ljubno in razdelitev kap mladim ribičem (Foto: Franc Rebeušek).

Solidarnost ob ujetju ribe (Foto: Franc Rebeušek)

Mladi muharji v elementu (Foto: Franc Rebeušek)

članu RD Francu Rebeušku, nekaj znanemu slovenskemu reprezentantu v kastingu. Le-ta se je po treh desetletjih ponovno aktivno vključil v ribiško organizacijo in se po svojih močeh priključil društvenim naporom v skrbi za dolgoročno rast sladkovodnega ribištva. Večina petkovih popoldnevov letnega semestra šolskega leta 2021/2022 je bila tako v znamenju druženja osmih učencev predmetne stopnje, sprva v učilnici, od sredine pomladi pa na bregovih družinskega ribnika. V učilnici so se krožkarji seznanjali z zgradbo, biologijo in varstvom rib, z načini ribolova, vrstami ribolovnega pribora, ribiško etiko ipd. Ob poribljavanju gojitvenih potokov jim je gospodarska ekipa v bližini ribiškega doma predstavila odlov potočnih postrvi, sredi pomladi pa so že imeli priložnost podrobneje spoznavati veščine muharjenja. Na območju naše RD so ribolovne vode namreč izrazito salmonidne, zato je muharjenje izključno dopuščen način ribolova, razen ob sulčelovu pozimi, ko je dopustno tudi vijačenje. Ker celotna šesterica, ki je redno obiskovala krožek, ni imela svojega muharskega pribora, smo to vrzel zapolnili v RD in jim v ta namen priskrbeli muharske komplecte. Tako so se lahko vsi naučili vezati najpomembnejše muharske vozle in čim pravilneje izvajati muharske mete. Njihov mentor pa je bil pri izvajanju ribolova neizprosni, saj je ves čas vztrajal pri ribolovu s suho muho, trdeč, da kdor obvlada muharjenje s suho muho, obvlada tudi vse ostale oblike muharjenja. Učenci so bili pri ribolovu različno uspešni, posebej je treba pohva-

Tovariška pomoč pri utrujanju ujete ribe (Foto: Franc Rebeušek)

liti učenko Lano, ki je svoje vrstnike z uspešnim ribolovom nekajkrat ugnala v rog. Seveda smo vse ujete ribe praviloma na čim manj ogrožajoč način vrnil nazaj v ribnik, razen v enem primeru, ko smo se neposredno natančno seznanjali z njihovo zgradbo in delovanjem. Žal nam med 14 srečanji ni uspelo v živo prikazati izdelovanja umetnih muh, so pa krožkarji ta del izobraževanja lahko spremljali v času poletnih počitnic, ko smo za že registrirane mlade člane naše RD ponovno pripravili prikaz vezanja umetnih muh.

Besedilo in fotografije: Franc Rebeušek

ZA PRIMEREN ZAKLJUČEK POČITNIC

Letošnje poletje je bilo, kar se ribolova tiče, zelo specifično. Na začetku počitnic so bile razmere sicer še precej primerne za ribolov, a kasneje je bilo zaradi suše in zelo nizkih vodostajev priložnosti za to veliko manj. V naši ribiški pa smo se soočali še z večjo težavo, in sicer pogini. Kljub vsemu smo s fantoma nekajkrat sicer šli loviti, a nič ni bilo ravno omembe vredno.

Tako sem neko četrtekovo popoldne sredi avgusta sedel na tradicionalnem tedenskem srečanju članov RD Barje in se pogovarjal z enim od ribiških kolegov. Kmalu je pogovor nanesel na temo novih revirjev, ki bi jih lahko s fantoma obiskali. Rekel je nekaj podobnega temu: »Če se hočeš res naloviti v okolici Ljubljane, sta najboljša ribnika pri Ribiški družini Grosuplje! V enem so manjše ribe, v drugem malo večje in po navadi zelo lepo delajo.« Odločitev je tako padla. Na zadnji dan poletnih počitnic smo se s fantoma odpravili v Grosuplje. Nekaj pa je bilo treba prej še opraviti – zadnji dan počitnic je bil namreč v sredo, jaz pa nisem želel koristiti dopusta. Odločil sem se, da združim prijetno s koristnim in grem na krvodajalsko akcijo. Kri sicer darujem večkrat, ne le, ko želim na ribolov, a vseeno sem že nekajkrat takole dobil »prost dan«, ki smo ga fantje preživeli za vodo.

Malo po deseti uri zjutraj smo bili že pri ribnikih – v veliko veselje nam je bilo dejstvo, da smo avto lahko parkirali povsem zraven vode, ob ribiškem domu. »A v tem manjšem so manjše ribe, v velikem pa večje?« je zanimalo Tima. »Glede na to, da vsi lovijo samo na večjem ribniku, bo verjetno res tako.«

Kmalu po prihodu smo se odločili za taktiko – fanta bosta na plovec lovila v manjšem ribniku, jaz pa s krmilnikom na večjem. Ker pa sta ribnika samo kakšnih deset metrov narazen, smo bili še vedno skupaj. Nad ribnikoma se vidi ruševine gradu Boštanj (tako se imenujeta tudi ribnika) in sprva sem imel v načrtu, da gremo po ribolovu še peš do gradu in si ribnika ogledamo še zviška, a je nato vreme spremenilo potek našega dne.

Trajalo je kar nekaj časa do prvega resnega prijema – vmes je fantoma plovec sicer poplesaval po vodni gladini, konica moje palice pa se je tudi vsake toliko malce zazibala, a nič konkretnega. Prvi ulov je pripadal Filipu. Majhen, temen, mestoma skoraj črn krap. Takega še nikoli nismo videli. Bil pa je res precej majhen – krajši tudi od plovca. Naslednji krap je bil Timov. Precej svetlejši, zaradi barve plavuti podoben rdečeperki. A tudi ta je bil majhen. Verjetno najmanjši krap, ki ga je kdo od nas kdaj videl ali ujel. V bistvu se je skoraj povsem prilegal v Timovo iztegnjeno dlan. Fantoma je še naprej dogajalo, pri meni pa je je vladalo mrtvilo. Čeprav so nekateri drugi ribiči medtem vlekli ven svoje krape, sam te sreče nisem imel.

Kljub temu da sta bila fanta zelo uspešna, sta si želela še več – na drugi strani njunega ribnika, kakšnih 20 metrov od lovnega mesta, so se vztrajno metali ven precej večji krapci, kot sta jih onadva dobila na trnek. Toda ostalo je le pri opazovanju. Tim je sicer trdil, da je imel enega večjega na trnku, a se je snel. Snel pa se je tudi meni, ko sem poskusil s lovom na plovec. Še vedno smo ven dobili samo krapje drobižke. Po dveh urah je

Prvi ulov dneva je pripadal Filipu. Krap, krajši od plovca in zelo temen – tako temnega krapa prej še nismo videli.

Zadnji dopoldanski krap je bil Timov, ujet tik preden se je ulilo.

Takole sta se fanta borila s Timovo največjo ribo dneva.

Sicer sem ujel le enega (trije so pobegnili), a je bil zato ta krap največji ulov dneva. Bil pa je ne moj edini, pač pa tudi edini ujet na krmilnik ter edini ujet v večjem ribniku.

začelo rahlo rositi, nato pa še bolj in bolj. Ko smo že začeli pospravljati opremo (dva tedna prej naju je pri vrhniških ribnikih s Filipom ujela nevihta in nisem si želel ponovitve), je imel Tim na trnku nekaj večjega. Končno riba, večja od plovca! In to tik pred zdajci! Krapa smo poslikali, vrnili v vodo in se hitro umaknili pod streho. Še za eno stvar bi rad pohvalil RD Grosuplje. Ne le da smo lahko parkirali tik ob vodi, zraven ribnikov, tam je bila tudi pokrita terasa s klopmi in mizami, kjer smo lahko čakali, da preneha deževati. Vmes smo pomalicali, prešteli ujete ribe in kramljali, ali bo danes padel rekord v ujetih krapih, ki smo ga postavili lani na Podpeškem jezeru (Ribič št. 5, 2021). »Ampak tisti podpeški so bili vsi veliko večji od teh majhnih tukaj,« je še komentiral Tim. Deževalo je slabi dve uri in še preden je povsem nehalo, smo bili že na istem ribolovnem mestu. Tudi popoldansko nadaljevanje je bilo podobno dopoldanskemu začetku – občasno potresanje konice moje palice, tudi pri fantih so postali prijemi precej redkejši. Ko sem sedel in gledal svojo palico, sem slišal dialog fantov: »Imaš?« Je Filip vprašal Tima. »Imam!« je odgovoril. »Uuuuu, bravo!« »Nimam ... pa velik je bil!« »Ni bil velik, če bi bil velik, ti ne bi mogel navijati, bi samo šel v grmovje,« je mlajšemu bratu razložil Filip. »Bomo mi sploh še kaj ujeli?« je potarnal Tim.

Ribnika sta en poleg drugega, na manjšem (desno) sta fanta lovila s plovcem, na večjem pa jaz s krmilnikom. Zadaj se vidi dom grosupeljskih ribičev, zraven katerega je tudi parkirišče in pokrita terasa, kjer smo malicali in čakali, da neha deževati.

Vztrajnost se splača, bi lahko rekel – tudi moja palica se je pošteno ukrivila, ko sem jo dvignil. In bilo je takoj jasno, da je gor večja riba. Filip je takoj zmagoslavno dvignil roke. Nisem bil povsem prepričan, zakaj. Morda ker sem končno eno ribo prijel tudi jaz, morda zato, ker je bila na trnku končno tudi riba iz večjega ribnika ali pa ker je prišla prva riba tudi na palici s krmilnikom. No, veselje je bilo v vsakem primeru kratkega veka, saj se je riba snela in še vedno sem bil edini brez ulova. Kmalu po ribjem pobegu sem zaslišal Tima: »Mam jo!« in dvajset sekund kasneje še Filipa: »Nimaš je!«

»A daj no, dva metra od brega se mi je snela!« je potožil Tim. Znova so si začeli slediti ugrizi in ni trajalo dolgo, da sem bil na vrsti tudi jaz. Tokrat je boj trajal dlje, ven pa je po približno desetih minutah prišel največji krap dneva! Končno! »Sedaj imamo vsi vsaj eno ribo!« je moj uspeh komentiral Tim. Kasneje mi je ušel še en, ki je že bil na trnku, tako

da se je številka ubežnikov povzpela na štiri (trije od tega so pobegnili meni in eden Timu).

Najprej sem mislil, da bomo proti domu odšli okoli 16. ure, nato okoli 17., 17.30, dokler nismo nekaj minut čez šesto popoldne le pospravili opremo in se odpravili. Ker so ribe znova začele delati, se je bilo precej težko odločiti za konec ribolova. Še posebej, ker so se krapi vztrajno metali ven in vzbujali našo pozornost. Vsake toliko je kakšen čofnil povsem blizu brega, da smo s palicami takoj stekli tja, a ujeti nismo uspeli nobenega »skakalca«.

Spoznali smo nov revir, ujeli več vrst krapov, kakršnih do sedaj še nismo videli in najverjetneje tudi podrli družinski rekord v dnevnem ulovu krapov (vsaj po številu, če sta bili že teža in dolžina rib majhni).

Besedilo in fotografije: Blaž Dominik

MUHARSKI KOTIČEK

JE OPREME KDAJ DOVOLJ?

Kopičenje ribolovne opreme je, vsaj pri tistih, ki se z muharjenjem ukvarjamo že dalj časa, nekaj zelo običajnega. Prej ali slej se pojavi vprašanje, ali res vso to opremo tudi resnično potrebujemo. Bomo zaradi več in boljše opreme tudi uspešnejši? Je del opreme, ki ga uporablja nekdo, ki ga zelo cenimo, tudi pogoj za njegov uspeh? Ali je resnično vredno še vedno spremljati razvoj, ki je v zadnjih letih brez dvoma le marketinško naravnano s strani proizvajalcev? Ali ne bi bilo morda vseeno bolje ves ta dragoceni čas, ki ga porabimo za vprašanja okoli opreme, porabiti na primer za praktično pridobivanje znanja in izkušenj nekje za vodo? Vsekakor bi bilo slednje vsaj veliko bolj zabavno in zdravo. Res pa jih poznam kar nekaj, ki jim vprašanja okoli opreme predstavljajo kar dodaten konjiček poleg ribolova, s katerim se ukvarjajo predvsem v času izven sezone.

Kaj resnično sploh potrebujemo oziroma brez česa ne moremo muhariti, je osnovna oprema, ki jo vsi poznamo. Hlačni škornji, telovnik, palica, vrvica, kolesce, predvrstica, polaroidna očala, nekaj kolutov najlona in nekaj muh ter seveda dovoljenje za ribolov. Omenjena osnovna oprema je sicer zelo odvisna od posameznikovih prioritet, med drugimi tudi od lastnosti njegovih lokalnih revirjev, vseeno pa lahko z njo pokrijemo zelo veliko, če smo le dovolj dobro izbrali. Po moji oceni je to palica številke štiri do pet, dolžine med osmimi in devetimi čevlji, kolesce s primerno zavoro in osnovna verzija plavajoče vrvice. Ostalo so že bolj ali manj izpeljanke, ki niso nujno potrebne, saj z omenjeno opremo pokrijemo praktično vse. Vse, kar temu sledi, so že posebnosti. Lahko se že v začetku odločimo za kaj drugega, vendar naj bo to premišljena odločitev.

Potrebe po kopičenju opreme zato nekako ne moremo opravičiti, se pa po navadi pojavi malo kasneje, ko začetnik spoznava nove revirje, nove metode, odkrije nove zahteve, predvsem pa si nekako zaželi spremembe. Želja po spremembi je v resnici veliko bolj realna kot resnična potreba. Morda je vse skupaj tudi del našega hobija. Nekateri se ji uspejo upreti, drugi pač ne. Tukaj stopijo v ospredje tudi prodajni triki proizvajalcev, ki nas nenehno prepričujejo, da je nakup prav določenega novega ali dodatnega izdelka praktično nujnost. Preko raziskav tržišča in s posebnimi algoritmi dandanes lahko zelo natančno in ciljno vplivajo na naše odločitve, zgolj s pomočjo sledenja našega vedenja na medmrežju.

Pri mlajših muharskih zanesenjakih je verjetno vprašanje glede nabave opreme bolj ali manj enostavno. Čim prej si zagotoviti vsaj osnovne potrebe. Žal so med njimi redki, ki pri tem niso odvisni od staršev ali sorodstva. Morda bi lahko tukaj pozdravili idejo o vzpostavitvi nekakšne izposojevalnice opreme za začetnike, preko katere bi lahko vsi zainteresirani spoznali muharjenje brez obvez in nepotrebnih začetnih stroškov. Marsikje po Sloveniji nekatere ribiške družine nekaj podobnega že imajo in ideja se mi zdi kot nalašč za

promocijo muharjenja, tako med mladimi kot tudi malo starejšimi. Po mojem mišljenju bi bilo to idejo vredno malo bolj razviti, morda bolj v slovenskem merilu. Možnosti so dandanes zelo velike, informacije se hipno širijo in veliko nas ima nekje doma dele opreme, ki je ne potrebujemo, nekemu pa bi prišla še kako prav.

Zato je najbolj pomembno, da pred kakršnim koli nakupom sami dobro vemo, kaj iščemo in zakaj. Šele nato se podamo v raziskovanje. Obratna smer oziroma impulzivni nakupi opreme zaradi uspešne propagandne strategije velikih firm se lahko hitro slabo končajo. Zadeva nam nekje zaprašena obtiči ali pa hitro najde prostor med malimi oglasi, kjer jo težko prodamo tudi za precej nižjo vrednost. Iz lastnih izkušenj lahko povem, da je le približno desetina »novitet« muharske opreme kasneje tudi resnično uporabna.

Dober pokazatelj opreme, ki je v resnici ne potrebujemo, je ta, da je v sezoni niti enkrat nismo uporabili. Veliko nas je tudi takih, ki smo na kakšen kos opreme zaradi neuporabe celo pozabili. Večinoma resnično uporabljamo le dodatne palice in vrvice za posebne primere ali načine muharjenja. Nekateri starejši imamo radi tudi dodatna polaroidna očala s svetlimi stekli, ki pridejo zelo prav, ko sta tako svetloba kot tudi vid malo slabša. To je običajno tudi tisto, kar nam resnično pride prav in lahko tako pokrijemo veliko večino potreb muharja v Sloveniji. Tudi nakupom dodatnih novih muharskih kolesc se lahko izognemo le z nakupom dodatnega koluta ali dveh, pri čemer lahko enega uporabimo tudi za tonečo vrvico.

Če ste kljub temu med tistimi, ki jim eksperimentiranje z opremo pomeni prav posebno veselje, ni to popolnoma nič slabega. Prav nasprotno. Vseeno pa morda premislite, kako bi lahko z malo brskanja po predalih in omarah morda komu od kolegov razširili obzorja in mu za kakšnega od njegovih jubilejev pridedili lepo presenečenje. Če zadeve v resnici ne potrebujemo ali pa je tretja ali četrta v vrsti istih, je tudi ne bomo pogrešali. Lahko pa mu z njo naredimo lepo uslugo.

Tomaž Modic

RIBJI FILEJI ALI KOTLETI Z ZELENJAVO IN RIBA PO IZRAELSKO

Tokrat predstavljamo pripravo dveh ribjih jedi: ribji file z zelenjavo in ribo po izraelsko.

Ribji fileji ali kotleti z zelenjavo

Za pripravo ribjih filejev (lahko so tudi kotleti) za 4 osebe potrebujemo:

- 1,4 kg ribjih filejev ali kotletov
- 50 dag rdeče čebule
- 10 dag česna
- 50 dag paprike
- 20 dag korenja
- 2 srednje veliki bučki
- 2 paradižnika
- 1 jajčevc
- 2 limoni
- 20 dag črnih oliv
- šopek peteršilja
- 2 dl oljčnega olja
- 2 dl belega suhega vina
- sol
- poper

Zelenjavo narežemo na večje koščke. Ribje fileje ali kotlete posolimo, popoprano in pokapamo z limoninim sokom. Mariniramo pol ure do eno uro.

Zelenjavo zdušimo na oljčnem olju, posolimo, popoprano in dodamo še črne olive. Ko je zelenjava zdušena, na vrh položimo ribje fileje ali kotlete in vse skupaj počasi dušimo na majhnem ognju 20 do 30 minut. Kot prilogo lahko postrežemo dušen riž.

K jedi se lepo prilega belo suho vino, lahko tudi cviček.

Riba po izraelsko

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 1,4 kg filejev bele ribe
- 20 dag čebule
- 5 dag česna
- 2 večji rdeči papriki
- mleti koriander
- 20 dag razkošičenih zelenih oliv
- 2 zelena feferona
- 10 dag paradižnikove mezge
- 2 limoni
- lupina ene neškropljene pomaranče
- 5 dag sladke paprike v prahu
- 2 dl belega suhega vina
- 1,5 dl oljčnega olja
- sol, poper

Na oljčnem olju popražimo nasekljano čebulo, nasekljan česen, koriander in papriko v prahu. Vse dušimo na majhnem ognju. Dodamo paradižnikovo mezgo, narezano papriko in feferone, zelene olive, nasekljano pomarančno lupino, rezine limone, vino in po potrebi še malo vode ter malo pokuhamo. Dodamo ribje fileje, pokrijemo s pokrovko in še malo dušimo (odvisno od debeline in teže fileja), pri čemer ribo občasno polivamo z omako.

Pri jedi se prileže belo suho vino, lepo pa se ujema tudi s cvičkom.

*Jedi pripravil: Gojko Škorič
Besedilo in fotografije: Borut Jerše*

ŠČUKEC IN RAKEC
LUKEC IN JAKEC

PIŠE
IN RIŠE: MITJA
MANČEK

JAKČEVO ŽVIŽGANJE JE DONELO PO CELI
TEMNICI, TAKO DA JE PRIŠLO TUDI DO LUKCA.

KAKŠNO CVILJENJE JE PA TO?!

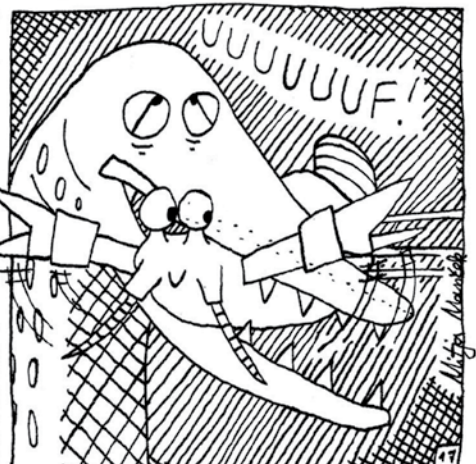
GLEJ NO, RAK, KI ŽVIŽGA!

ZA POSLUŠAT RAVNO NI, ZA POJEST PA
ZNA BITI DOBER.

HM, JE PA TRD!

NADALJEVANJE PRIHODNIČ...

Šmartinsko Jezero (foto: D. Vincek)